

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 5, П'ЯТНИЦЯ, 29 СІЧНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 5, FRIDAY, JANUARY 29, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Що ж то буде далі?

Петро Часто

Що ж то буде далі? А буде щось непросте. Щось вкрай революційне або ж вкрай контр-революційне. Щось таке, що може знову збурити українське суспільство. Бо політична верхівка, як старорежимна, так і нинішня, з суспільством не радиться навіть в доленосних для України питаннях. Одне з таких питань матиме розв'язку через пару днів, але й найкращі експерти не годні передбачити, якою вона буде – доброю чи недоброю.

Отже, праця третьої сесії Верховної Ради триватиме аж до лютого і на ній має відбутися остаточне голосування за зміни до Конституції, зокрема в частині надання Донбасові якогось „особливого“ статусу. Якого саме, ніхто достеменно не знає, бо влада, побоюючись масового невдоволення, майстерно маніпулює і настроями в парламенті, і засобами масової інформації, рівень яких в сенсі незалежної позиції, а ще більше в сенсі професійності просто таки жалюгідний.

Як відомо, 31 серпня минулого року депутати звичайною більшістю голосів ухвалили, у першому читанні, законопроект щодо змін до Конституції. Пам'ятаємо ту бурхливу дискусію, що так наблизилася суспільству до нових барикад. Чулося це вибухонебезпечно: „Зрада!“. Хоч дуже тяжко було збагнути, хто кого зраджує. Президент Петро Порошенко, голова Верховної Ради Володимир Гройсман, керівники провладних депутатських фракцій в один голос впевняли, що не йдеться про жодний „особливий статус“, про жодну автономію, а лише про „особливості самоврядування в деяких районах Донецької і Луганської областей“.

Багато хто в Україні не повірив їм. Того дня перед парламентом вирували масові протести, заповідалося на повторний Майдан, але, на превеликий жаль, сталася брутальна провокація з вибухом бойової гранати і кількома жертвами.

Й от тепер цей самий закон мусить, для набуття чинності, зібрати так звану конституційну більшість – 300 і один голос. Восени, протягом вересня-жовтня, соціологія показувала, що така підтримка практично неможлива, і що парламент здає собі справу, що пропонувані президентом зміни до Конституції суперечать національним інтересам України. Бо як це не назвати – „особливим статусом“ чи „особливостями самоврядування“, суть речі та сама: Москва збереже за собою вирішальний вплив на Донбас, а через Донбас – і на Київ, зокрема й на зовнішню політику української держави. Дехто з незаляканих експертів пропонував законодавчим чином заборонити повернення окупованих районів Донбасу в політичне поле України принаймні на 10 років, бо, мовляв, Україна може жити без цих районів, але може не вижити з ними, якщо вони будуть повернуті, проте на умовах Кремля.

Словом, все так виглядало, що коли б Пре-

(Закінчення на стор. 12)

22 січня відзначили День Соборності

22 січня 1919 року було проголошено Акт злуки Української Народної Республіки та Західно-української Народної Республіки. Це свято 2014 року указом Президента України Петра Порошенка було відновлене як День Соборності України. Нижче вміщено повідомлення про святкування в містах і селах України.

КИЇВ

22 січня активісти утворили на мосту Патона символічний ланцюг єдності, з'єднавши береги Дніпра. Вони утворили 30-метровий державний прапор вздовж мосту і на завершенні пов'язали на бильцях мосту синьо-жовті стрічки.

Також відбулась акція „United Ukraine“, під час якої активісти демонстрували світлини Міжнародного флешмобу „United Ukraine“, який відбувся 11-21 січня в 44 країнах світу та понад 100 містах України. 21 січня урочисто відкрито виставку, присвячену 97-ій річниці Акту злуки українських земель. (УНІАН)

(Закінчення на стор. 2)

Учасники акції на мості Патона в Києві. (Фото: „Українські новини“)

У Саскачевані оголошено Рік українців

РЕДЖАЙНА, Саскачеван. – 5 січня Прем'єр Саскачевану Брад Валл офіційно проголосив 2016 рік Роком українців Саскачевану. Проголошення визнає 125-річчя української іміграції в Канаду і внесок, який українці зробили в провінції. Канадські українці є важливою частиною провінції, складаючи 13 відс. її населення.

Президент Провінційної ради Конгресу Українців Канади Маруся Тріщук й віце-президент Орест Гавдида були присутні на офіційному проголошенні в Саскачеванському Парламен-

ті і подарували Прем'єрові Б. Валлу українську вишивку.

Відзначення 125-річчя української іміграції в Канаду плянуються в провінції й по усій Канаді. Восени Саскачеван буде центром національних святкувань під час XXV трирічного Конгресу Українців Канади, який відбудеться у Реджайні від 29 вересня до 2 жовтня. Завершальною подією стане концерт в „Conexus Arts Center“, де виступатимуть провідні українські артисти Канади.

Українці дарують Прем'єрові Бравові Валлу українську вишивку. (Фото: Провінційний уряд Саскачевану)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Проголошено рік Української революції

КИЇВ. – 22 січня Президент України Петро Порошенко підписав указ про проголошення 2017 року роком Української революції 1917-1921 років. Одним із пріоритетів діяльності органів державної влади на 2017-2021 роки визначено вшанування подій та видатних учасників Української революції. Зокрема, планується встановлення пам'ятних знаків, проведення тематичних виставок архівних документів, речових пам'яток і фотоматеріалів, а також оновлення експозицій музеїв, публікація наукових праць, збірок документів і матеріалів, енциклопедичних, довідкових та інших видань, присвячених 100-річчю подій Української революції 1917-1921 років, і багато інших заходів. (Радіо „Свобода“)

■ Влада озброїла бойовиків

КИЇВ. – Попередні дані слідства Генеральної прокуратури свідчать, що 18 лютого 2014 року, в перший день розстрілу Майдану, проти учасників протесту було залучено близько 1,200 так званих „тітушок“. Це були активні бойовики, озброєні зброєю, палицями і світлошумовими гранатами для завдання тілесних ушкоджень. Зброю, яку видавали „тітушкам“, вивозили зі складів Міністерства внутрішніх справ кількома мікроавтобусами, які належали підприємству, пов'язаному з сином Віктора Януковича. (Bi-Bi-Ci)

■ Вбивають кримських татар

СИМФЕРОПІЛЬ. – 18 і 19 січня в Симферополі були знайдені тіла жінки і молодого дівчини, ймовірно Ельвіни Разаковой, яка зникла безвісти 13 січня. Про це повідомив член Меджлису кримськотатарського народу Ескендер Барієв. Труп дівчини мав спотворене обличчя і вилучені внутрішні органи. Цю інформацію ретельно приховують російські окупанти. 13 січня, вранці, дівчина вийшла з дому в селі Дубки Симферопольського району і попрямувала на навчання в центр міста. Після цього зв'язок з нею обірвався. Минулого тижня в Криму безвісти пропав кримський татарин Ернест Аблязимов, а в грудні 2015 року в Керчі – Руслан Ганієв і його друг Арлен Терехов. Українська прокуратура розслідує 30 випадків викрадення людей у Криму. За даними народного депутата Мустафи Джемілева, 20 з них – кримські татари. („Кримські новини“)

■ Не виступатимуть в Криму

СИМФЕРОПІЛЬ. – Італійський тенор Алесандро Сафіна, який опинився в епіцентрі скандалу через заплановані концерти у Криму (див. „Свободу“ від 22 січня), відмовився від виступів на окупованому півострові. Слідом за італійським оперним співаком А. Сафіною французький актор П'єр Рішар теж відмовився від виступів в Криму, де 10 і 11 лютого планували його виступ з виставою „П'єр Річард III“. Організатори концертів А. Сафіни готові повернути всі гроші за придбані квитки. (ТСН)

■ Виявили нестачу двигунів

ЖИТОМИР. – 23 січня військова прокуратура виявила на Житомирському бронетанковому заводі нестачу двигунів на 6.8 млн. грн. Справу відкрито за результатами перевірки виконання вимог щодо збереження майна мобілізаційної резерви. Розслідування встановило, що впродовж 2014-2015 років службові особи підприємства без будь-якого документального оформлення 20 двигунів передали комерційній структурі. (УНІАН)

■ Створено пункти обігріву

КИЇВ. – Через негоду в Україні створено 3,494 пункти обігріву, які призначені для громадян, котрі постраждали внаслідок зимової негоди, та для забезпечення умов діяльності особового складу аварійно-рятувальних формувань, які залучаються до ліквідації наслідків надзвичайних подій у несприятливих погодних умовах. Від початку створення пунктів обігріву допомогу отримали 57.6 тис. осіб. („Українська правда“)

22 січня відзначили...

(Закінчення зі стор. 1)

ЛЬВІВ

22 січня перед пам'ятником Тарасові Шевченкові відбулася синьо-жовта акція „Побажання Україні“, учасники якої робили написи-побажання Україні на синіх та жовтих повітряних кульках.

Коли всі кульки були підписані, присутні стали у коло та відпустили їх у небо. Завершилась акція спільним виконанням Гімну України. („Високий замок“)

Акція „Побажання Україні“ у Львові. (Фото: „Високий замок“)

Учні Лисичанська під час акції „Прапор України“. (Фото: Лисичанська міська рада)

ЛИСИЧАНСЬК

22 січня учні загальноосвітніх шкіл вишикувалися у формі прапора, створивши його „живий“ образ, коли підняли над головою жовті та блакитні аркуші паперу.

В акції взяли участь 1,215 дітей. До акції було залучено Національний проект Книги рекордів України, офіційний представник якої зафіксував новий рекорд. („Еспресо ТВ“)

ЧЕРКАСИ

Олександр Костирко

Дві колони активістів пройшли бульваром Шевченка і створили на Соборній площі ланцюг єднання. Одна колона почала свій рух від площі Богдана Хмельницького, а інша – від монументу Гетьмана Богдана Хмельницького біля університету.

Студенти двох найбільших навчальних закладів міста – національного та технологічного університетів, рухаючись двома колонами на центральний майдан Черкас, мали символізувати об'єднання УНР і ЗУНР. Опісля черкаські разом заспівали Гімн України.

Ланцюг єдності на Соборній площі Черкас. (Фото: Олександр Костирко)

Президент вручив нагороди

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – 11 січня Президент України Петро Порошенко вручив ключі від квартир родинам загиблих на сході військових Павла Баса, Юрія Наливайчука, Романа Мусія, а також родині Олександра Сеньовського – пораненого воїна з Гусятина. Він подякував рідним, які вони беруть на себе значну частину тягаря бути родинами захисників України.

Також Президент вручив державні відзнаки

військовослужбовцям Окремої 44-ої артилерійської бригади Тернополя, яка відзначилася під час Дебальцевської операції та боїв за Донецьке летовище. За героїзм та мужність 67 військових бригади представлено до державних нагород. Десять, на жаль, посмертно. Президент вшанував пам'ять воїнів і поклав квіти до пам'ятника загиблим воїнам.

У селі Соколів Президент взяв участь у відкритті школи, подарував школярам комп'ютерну класу і побажав дітям зростати патріотами.

Президент України Петро Порошенко вручає нагороди військовим Окремої 44-ої артилерійської бригади.

ДЕРЖАВНИЦЬКИЙ ПОГЛЯД

Україна ігнорує історичний досвід

Євген Марчук

Нова бурхливість

Кризових моментів у розвитку незалежної України було декілька, у трьох з них ми були на межі. Сам період відділення від СРСР міг закінчитись трагічно, потім була кримська епопея 1992-1994 років – дуже близька до громадянського військового конфлікту. Косово здалося б дитячим садком порівняно з тим, що там могло відбутись. І третім критичним моментом став конфлікт навколо острова Тузла.

Всі ці періоди ми пройшли, але з 2010 року почалась бурхливість нової якості. І зараз вона, на жаль, не згасає, а набирає все вищих показників. Найбільш небезпечно, що це відбувається в різних площинах – не тільки в військовому чи військово-політичному сенсі, але й в економічному, й у сенсі національної єдності. Війна об'єднала націю, але і дуже серйозно поляризувала.

Чому саме у 2010 році почався етап турбулентності? Бо цього року проєкт Росії „Президент Янукович” відбувся, і почалася друга фаза проєкту „Україна як складова частина Росії”.

Геополітика та аргументація

У публічних та кулуарних переговорах із західними провідниками щодо України Росія часто використовувала аргумент: „Україна – предмет нашого геополітичного інтересу, це ж наш сусід”. Він спрямовувався на те, щоб переконати Захід „не лізти”, не ускладнювати і не штовхати Україну до НАТО. Мовляв, кожна країна має свої геополітичні інтереси та має право їх відстоювати, якщо це відбувається невійськовим шляхом. Такою була аргументація до 2014 року.

З точки зору політиків світового рівня така аргументація (спрямована на те, щоб запобігти виникненню джерел напруги та конфронтації у певному регіоні) – дуже прийнятна. Тому що конфлікти, а зараз ще й загроза тероризму – це те, що найбільше турбує гравців світового рівня.

І в той час французи абсолютно спокійно планували продажі „Містралі” Росії. А ще в 2013 році німецькі спеціалісти готували російських спецназівців. Тобто рівень довіри був цілком нормальним, ніхто не збирався ні з ким воювати. Ніхто навіть не вірив, що може статись такий різкий, крутий перелом.

Ситуація, яка почалась у 2010 році, набула критичного розвитку у 2013-2014 роках, і тепер стара аргументація більше не працює. І хоча зараз нібито спостерігається затишшя, хоч і дуже крихке, в прямих бойових зіткненнях, проте потенціал кризовості анітрохи не зменшився.

Ризиковане майбутнє

Конфлікт у Північній Ірландії був дещо схожий на наш і тривав 29 років, при тому, що там не було сусіда, який би це підживлював. У нас не буде 30 років, це – стовідсотково. Але покищо є підстави прогнозувати: принаймні декілька років нам доведеться мати справу з російською агресією, навіть якщо росіяни і виведуть свої війська. Вендета буде довгою. Крім того, вже два роки той регіон знаходиться під агресивним інформаційним впливом. Прямої фронтальної війни не буде. Але підґрунтя, генератори для не менш небезпечних для України та цілого регіону явищ – ще не неутралізовані.

Та є у нас і підстави, щоб не впадати в паніку. По-перше, Росія занадто „розігналась” у своїй грі. А по-друге, все-таки є надія на консолідацію європейської спільноти та усвідомлення того, що насправді відбувалось в Україні. Європейці почали відчувати той жах, про який вони вже давно забули. Є надія на вплив санкцій, на зміни всередині самої України. Наприклад, в оборонній сфері ми зараз абсолютно інша країна, ніж два роки тому – розбита та розформована зсередини російськими агентами.

З точки зору реальної безпеки розламу України вершок кризи ми пройшли. Консолідація народу, волонтерський рух – рік тому ніхто не міг уявити, що це може бути в такій формі, у таких масштабах, з такою динамікою. Але попереду – ще один небезпечний момент. Навіть якщо вдасться витримати, то на нормалізацію стосунків Донбас-Київ доведеться витратити багато часу.

Ситуація не критична, але попереду багато важкої роботи: з суспільством, економікою, реформами, ефективністю урядових структур і бізнесу. А для цього необхідна ініціативна активність громадян.

Це означає, що дуже багатьох людей у різних сферах діяльності ситуація змушує переосмислити і себе, і своє ставлення до себе, до суспільства, до держави. Ця ситуація проявляє, хто є хто як з точки зору патріотизму, так і з точки зору активності у житті. І це допомагає „висвітлювати” нових людей для управлінської діяльності та дуже швидко відсівати людей без активної життєвої позиції та бажання розвиватися.

В такій ситуації дуже швидко стає зрозуміло, де застоюється уряд, парламент, президент, для цього навіть не потрібна опозиція.

Внутрішня інтеграція

Одна з основних проблем сучасної України – це ігнорування близького і далекого історичного досвіду. Багато історій повторюються. Якби люди, що приймали важкі рішення, знали принаймні історію останніх 10-15 років, Крим ми могли б не втратити. Держава не займалась своїми людьми на Донбасі, фактично здавши його „в оренду” одній структурі. На глибокому рівні відчуття держави як такої там було розмите. Саме тому так легко і ефективно там відбулась інфільтрація „руського міра”.

У Бісмарка є фраза: війну виграють не гармати, а сільська вчителька. Так от, саме відсутність патріотичного виховання, відчуття держави як батьківщини, структури, яка захищає, стала на сході України ключовою проблемою.

Євроінтеграція – це добре, але питання внутрішньої української інтеграції було повністю запущеним. В Україні дуже багато історичних явищ, що могли б такій інтеграції сприяти, але цього не відбувається.

Шлях до змін на краще

В економічній сфері у першу чергу я радив би братись за соціальну сферу. Також необхідне стимулювання всіх видів економічної активності – індивідуальної, корпоративної. Сподіватися на сприятливий інвестиційний клімат, поки йде війна, не доводиться, але є й багато іншого, що йому заважає.

Подолання корупції має стати пріоритетом. Це явище – не стільки кримінально-процесуального, скільки морально-психологічного характеру, тому його доведеться дуже довго „вивітрювати”.

Позитивні зміни можуть з'явитися, коли нові структури почнуть працювати і відбудуться перші п'ять-10 голосних антикорупційних кримінальних справ із справедливим покаранням. Поки що, на жаль, цього не сталося.

Підвищення платень силовикам і держслужбовцям, додаткові соціальні гарантії та привілеї для їх сімей – ще один необхідний елемент для подолання корупції. Поки платня у поліцейського буде значно менше за його потреби, у нього завжди буде спокуса.

Крім того, будь-який поліцейський у західному світі знає, що по закінченню служби він матиме певні пільги, його місце роботи і зарплата – гарантія його майбутнього. Якщо робота передбачає високий особистий ризик, а держава не може одразу дати високу зарплатню, то необхідні гарантії, розтягнуті в часі, – пільгові кредити, навчання дітей тощо. Тоді чиновник розуміє, що, взявши хабара, може втратити все.

Поправка на реальність

Для наших державних управлінців найвищого рівня зараз найважче – працювати з реаліями. Було створено багато політичних формул, від яких дуже важко відступити, бо це виглядатиме непатріотично. Наприклад, зараз жоден з політиків не дозволить собі сказати, що необхідно домовлятися з людьми по той бік фронту.

Патріотична та псевдопатріотична лексика заводять країну в глухий кут економічного характеру. Так, наша армія зараз сильніша, ніж рік тому, але хоч одна людина при здоровому глузді зараз може подумати про активний наступ та визволення Донбасу? Таким шляхом це вже

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Росія готує наступ

КИЇВ. – 23 січня керівник Антитерористичного центру при Службі Безпеки України Віталій Маліков повідомив, що на території Донбасу перебуває близько 8,500 кадрових військових Збройних сил Росії. Росіяни створюють на окупованих територіях Донбасу парамілітарні об'єднання – військові підрозділи на зразок російської армії. До укомплектованих на сьогодні підрозділів призначені куратори, практично всі командири там – росіяни. Вони очолюють ці підрозділи і проводять бойове злагодження. Водночас на Донбасі досі присутні й окремі штатні підрозділи армії Росії. У районах Булавинське та Донецьк виявлено заборонене Мінськими домовленостями озброєння – танки, самохідні артилерійські установки та системи „Град”. Про це 23 січня повідомили у Головному управлінні розвідки Міністерства оборони України. Протягом доби здійснено 37 обстрілів позицій українського війська з стрілецької зброї, гранатометів та артилерійських систем калібром понад 100 міліметрів. („Українська правда”, Радіо „Свобода”)

■ Померли від грипи

КИЇВ. – Сімдесят дві смерті від грипи зафіксувало Міністерство охорони здоров'я України станом на 21 січня, шість із них – у Києві, заявив Заступник міністра Ігор Перегінець. Між тим він зауважив, що епідемія грипи в Україні існує тільки на Донеччині та Рівненщині, у решті областей епідемічний поріг не перевищений. Підходить до цього порогу Вінницька область, наближаються Київ, Київська, Херсонська і Чернівецька області. Всі інші області перебувають у сприятливій зоні. На тимчасово окупованій території Донецької області від грипи вже померло близько 300 осіб. Про це йдеться у повідомленні Головного управління розвідки Міністерства оборони від 24 січня. Окупаційна влада Донбасу не спроможна забезпечити місцеve населення необхідною медичною допомогою, що призводить до ускладнення санітарно-епідеміологічної ситуації. (Радіо „Свобода”, „Українська правда”)

■ Кличко очолив Асоціацію міст

КИЇВ. – Головою Асоціації міст України обрали 22 січня посадника Києва Віталія Кличка. Він отримав більшість голосів під час відкритого голосування на загальних зборах представників членів асоціації, які відбулись у Києві. Асоціація міст України є всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування, яка об'єднує 558 міст, селищ та сіл України. (Бі-Бі-Сі)

■ Президентом ПАРЕ став друг України

СТРАСБУРГ. – Новообраний президент Парламентської Асамблеї Ради Європи (ПАРЕ) еспанець Педро Аграмунт 25 січня закликав Російську Федерацію припинити підтримку бойовиків на Донбасі, повернути контроль над окупованими територіями України та звільнити Надію Савченко. Про це він заявив під час свого першого виступу після обрання під час зимової сесії ПАРЕ у Страсбурзі. За його словами, ситуація в Україні продовжує викликати занепокоєння та залишається вибухонебезпечною. „Території, контрольовані сепаратистами, залишаються місцем, де відбуваються масові порушення прав людини”, – наголосив П. Аграмунт. („Укрінформ”)

■ Вели мову про Україну

ВАШІНГТОН. – Президент США Барак Обама і Канцлер Німеччини Ангела Меркель провели 21 січня телефонну розмову, під час якої обговорили низку міжнародних проблем, зокрема події в Україні. Вони підкреслили свою тверду прихильність прискоренню повної імплементації усіма сторонами Мінських домовленостей. Про виконання Мінських угод під час зустрічі у швейцарському Давосі говорили 20 січня Президент України Петро Порошенко та Віце-президент США Джозеф Байден. Вони дійшли до спільного висновку, що альтернативи Мінському процесові не існує. („Голос Америки”)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Президент Рванди кандидуватиме знову

КІГАЛІ, Рванда. – Президент Рванди Пол Кагаме заявив, що він кандидуватиме втретє на свій пост після закінчення терміну в 2017 році. На конституційному референдумі минулого місяця 98,3 відс. його учасників проголосували за зміну конституцію країни, щоб таким чином дозволити П. Кагамі знову кандидувати. США висловили свою опозицію до цієї зміни. Після припинення геноциду в країні в 1994 році П. Кагаме став фактичним провідником держави, а відтак був вибраним на президента в 2000 році. Хоч йому вдалося стабілізувати країну, критики кажуть, що він є авторитарним президентом, котрий не толерує опозиції та порушує людські права. („*Vol Stript Джорнал*“)

■ „Аль-Джазіра“ у США закривається

ПАСАДІНА, Каліфорнія. – Кабельна мережа „Аль-Джазіра“ у США закритиметься 30 квітня внаслідок складних економічних умов та політичної опозиції. Про це повідомив 13 січня Ал Анслей, голова американської гілки компанії. Він додав, що мережа розширить свої міжнародні інформації у цифровому форматі, який буде доступним у США. Сама компанія має свою бюро в Катарі. Деякі американські глядачі підозрювали її мотиви після терористичних атак 11 вересня 2001 року. Минулого місяця „Аль-Джазіра“, яка діяла у США від жовтня 2013 року, одержала журналістську нагороду від Колумбійського університету за документальне висвітлення життя американської робітничої класи. („*Асоційтед Прес*“)

■ Знищено найстаріший монастир

МОСУЛ, Ірак. — Найстаріший християнський монастир в Іраку, монастир св. Іллі в Мосулі, 21 січня зруйновано, як ще одну жертву „Ісламської держави“ (ІД), угруповання яке немилосердно нищить старовинні культурні пам'ятки. Впродовж 1,400 років витримував негаразди від природи та людини. Бойовики ІД, котрі тепер контролюють великі частини Іраку й Сирії, вже вбили тисячі цивільних осіб і примусили до втечі сотні тисяч християн з околиці, де християнство існує вже 2,000 років. Багато осіб турбувалося долею монастиря після того, як бойовики ІД захопили цей район влітку 2014 року і почали винищувати всі культурні споруди, які вони вважають, суперечать ісламові. („*Асоційтед Прес*“)

■ Китай нарощує флоту

ВАШІНГТОН. – До 2030 року комуністичний Китай матиме так багато авіоносців, що Південнокитайське море переміниться „фактично у китайське озеро“, сказано у новому звіті, який оприлюднив 21 січня Центр стратегічних і міжнародних студій. Центр видав цей звіт після досліджень на вимогу Конгресу США, щоб Пентагон провів незалежну оцінку стратегії США в азіатському регіоні Тихого океану. Звіт стверджує, що азіатська стратегія Президента Барака Обами не є чіткою і не має досить ресурсів, щоб дати собі раду з зростаючою небезпекою від Китаю та Північної Кореї. Центр рекомендує, щоб США збільшили свою військову присутність в регіоні, а також зміцнили спроможності своїх союзників та партнерів. („*Вашінгтон Пост*“)

■ Не можна скасувати розлучення

КОНКОРД, Нью-Гемпшир. – Верховний суд стейту одноголосно підтвердив рішення нижчого суду, який відмовився скасувати розлучення подружжя, котре розлучилося в 2014 році після 24 років шлюбного життя. Тері Гармон й Томас МекКерон звернулися до суду минулого березня, через вісім місяців після їхнього розлучення, щоб анулювати його. Стейтовий закон дозволяє скасувати розлучення тільки у випадках обману, аварії, помилки чи нещастя. Розуміється, розлучена пара завжди може одружитися вдруге. Деякі стейти дозволяють скасування розлучень в певному терміні часу, але інші – такі як Нью-Йорк, Південна Дакота чи Нью-Гемпшир – не мають легального права це робити. („*Нюздей*“)

ІСТОРИЧНІ АНАЛОГІЇ

Нормандський формат „зливає“ Україну: історія повторюється

Володимир Паславський

„Нормандський формат“, порушення кордонів балтійських країн, Мінські перемовини, залякування виведенням військ на кордон, концепт „Великої Росії“ тощо – усе це вже відбувалося на українському геополітичному просторі.

Але – під іншими іменами та у віці європейських „Великих держав“ XVII-XVIII ст.

Тому у нинішніх діях Росії є історичний прецедент, за допомогою якого Володимир Путін може спрогнозувати реакцію Німеччини, Франції та Великої Британії на його дії в Україні. Недарма в Кремлі сидять політологи на кшталт Олександра Дугіна, засновника концепту відродження Великої Росії, які вивчають історію в цілях відновлення Російської імперії.

Поки Росія не переходить певну геополітичну межу, у неї від Європи є політичний карт-бланш.

Отже, щоб зрозуміти нормандську геополітику, у якій знаходиться Україна, потрібно проаналізувати геополітику клясичних європейських Великих держав.

З такої аналізи можна краще зрозуміти позицію Європи щодо України, коли європейські інтереси зударяються з російськими інтересами.

Історичний контекст для сучасних подій

У 1697 році російський цар Петро I гарантував саксонському Августові II перемогу на виборах за польську корону – тим, що привів значну кількість своєї армії під самий Краків та підкупив шляхту. У такий спосіб Петро I став гарантом влади в Польщі, а Август II де-факто став васалом Петра I. Це перетворило незалежну Польщу в сателіта Росії.

Подібним способом В. Путін домігся референдуму в Криму, „підігнавши“ на кордон з Україною 50-тисячну армію, яка начебто проводила там військові навчання, а насправді була готова перейти в наступ у разі заборони референдуму.

Після цього Петро I вступив у Північну війну проти Швеції на Балтиці. З 1702 року російська армія та флот періодично роблять рейди на шведську територію.

Цілоком так само, як і зараз російська військова авіація та підводні човни пересікають кордони скандинавських країн. Саме тому балтійські країни переживають за долю України, бо знають, що після розправи з Україною вони можуть стати наступними жертвами Росії.

Цікаво, що саме так і сталося після 1709 року, коли українські козаки на чолі з гетьманом Іваном Мазепою та шведським королем Карлом XII зазнали поразку під Полтавою. Ця поразка відкрила двері Петрові I для взяття під контроль прибалтійських територій і ще більше посилювала контроль над Україною та Польщею.

В інтерв'ю за 24 вересня 2014 року в газеті „Washington Post“ литовський Президент Даля Грибаускайте зазначила, що після розправи з Україною В. Путін може напасти на балтійські країни.

Повідомлення 2014-2015 років щодо пересікання балтійських кордонів російськими морськими силами, які переплітаються з періодичними заявами В. Путіна про відведення тисяч російських військових від кордону України – це явно сигнал Європі, мовляв, „я відвожу війська, але можу їх повернути у будь яку хвилину, де завгодно і де забажаю“.

Це надалі символізує важливість Балтики для Росії, яку ще помітив сам Петро I.

Геополітичне ставлення та визнання Росії

У XVII ст. географічна зона Європи простягалася по річці Дон. Саме по ній давні греки провели межу між Європою та Азією.

Московське князівство знаходилося в Азії. Воно не було центром культури, торгівлі, християнства тощо. І ніхто не думав про Москву як про суперсилу. Інтерес Європи до цієї частини світу закінчувався в Україні в складі Речі Посполитої – найбільшої європейської держави на той час.

Це тільки за часів Катерини II уявний земельний кордон Європи був посунутий до Уральських гір – начебто до природного бар'єру Європи з

Азії.

Катерина II штучно включила якнайбільше азійського „Москов'я“ в Європу. Але політична Європа залишилася в своїх первісних кордонах. Тому для Європи Україна є на маргінесі європейського континенту.

Росія почала заявляти Європі про себе тільки після успішної війни з Польщею у 1660-их роках, коли вона відвоювала Лівобережну Україну. Перемігши в 1709 році шведів під Полтавою, Петро I добився доступу до Балтійського моря.

Ця перемога катапультиувала Росію в європейську політику і зарекомендувала Росію як нову Велику державу та геополітичного суддю східної Європи.

Росія показала, що вона може діяти незалежно та окремо від інших держав в царині міжнародної політики – а це і є знак модерної та сучасної суперсили. Неоспорюванні азійські кордони Росії надавали їй велику геополітичну перевагу, якої не мали інші держави. Лише Велика Британія, а згодом і США, могли б похвалитися подібною геополітичною ситуацією.

Прусія, засновниця сучасної Німеччини, була змушена визнати нову силу Росії. Англія та династично пов'язаний з нею Ганновер (сучасна Німеччина) теж почали рахуватися з Росією на Балтиці. Прусія також була зацікавлена у слабкішій Польщі, а отже – у сильнішій Росії, бо Варшава відрізала в анклав велику частину пруських земель.

З цих часів починається складний танок Німеччини з Росією, де їм Росія і вигідна, і водночас загрозлива.

Не будучи балтійською країною, Франція не слідувала за Північною війною. Франція була занурена в іншій паралельній війні – за еспанську спадщину і навіть не допомагала Швеції як своєму єдиному союзникові на Балтиці. Традиційно Франція використовувала цей союз та інтерес в Польщі, щоб просувати власні інтереси по Райну.

Різні геополітичне розташування європейських країн та їхні ролі в Північній або в Еспанській війні показують, що насправді є дві „старі“ Європи з різними геополітичними інтересами, які або зацікавлені в Україні, або зовсім невідно до неї.

Якщо Англія та Німеччина мусять пильно слідувати за Балтикою, то у Франції немає такої потреби. Навіть у війні за польську корону 1733-го року, де у Франції були династичні претензії на престол Варшави в особі Станіслава Лещинського – Франція обміняла цю корону на герцогство Льотарингії, що знаходиться на річці Райн.

При тому Франція не допустила Англію до цього конфлікту та віддала Польщу російським військам, які підтримували сина Августа II – Августа III. Звісно, Росія це зробила, щоб продовжити статус Польщі як свого сателіта.

Сьогодні теж Європейський Союз не допускає США та Британію до розв'язання українського конфлікту.

Перша коаліція „Нормандського формату“

Маючи коридор до Європи в Балтійському морі, Петро I в 1711 році захопив німецьке Мекленбурзьке герцогство, що межувало з Данією та з Ганновером. В 1716 році він оженив Мекленбурзького герцога зі своєю племінницею, що мало б зробити герцогство постійним сателітом Росії. Такий хід стривожив більшість європейських держав.

Мекленбург виявився тою геополітичною межею, за яку Європа дає картруж (червону картку), а не карт-бланш.

Ганновер, Англія та Данія перші вступили в антиросійську коаліцію. Георгій I, король Англії, був готовий застосувати англійську флоту у боротьбі з Росією. Прусія, з іншої сторони, підтримувала окупацію Мекленбургу, бо, знаючи нову силу Росії, не бажала перечити Петрові I.

У 1719 році Георгій I привів в коаліцію Августа II, який збунтувався проти Петра I. Тоді ж у Відні офіційно підписано „Першу Віденську угоду“ – воєнний договір між Ганновером, Англією, Австрією та Саксонією у боротьбі з Петром I. Данія

(Закінчення на стор. 12)

ЗАХІД І ПРАВДА ПРО ГОЛОДОМОР

Дейвіз і Віткрофт – проти Конквеста

Станіслав Кульчицький

Кількість публікацій про український Голодомор перевищує 20 тис. У світовій історіографії ця тема стала однією з найбільш розроблених. Чи переконали її дослідники громадськість у тому, що Голодомор був геноцидом?

Комісія Конгресу США з розслідування голоду 1932-1933 років в Україні завершила роботу у квітні 1988 року висновком про геноцид. Однак, уряд США офіційно не підтверджує цього з огляду на позицію Російської Федерації, яка заперечує таку кваліфікацію голоду. У листопаді 2006 року Верховна Рада України визнала Голодомор актом геноциду. Однак, Генеральна Асамблея ООН цього не визнає.

Рано чи пізно на політико-правові оцінки мусять вплинути наукові висновки. Виявляється, тим часом, що вчені світового рівня, які спеціалізуються на радянській історії, по-різному пояснюють причини Голодомору. Найбільший розголос дістало протистояння між Робертом Конквестом, з одного боку, і Робертом Дейвізом та Стівеном Віткрофтом, з другого.

Р. Конквест відомий своїми вершинними працями, в яких були проаналізовані Великий терор 1937-1938 років і Великий голод 1932-1933 років. Він пішов з життя 3 серпня 2015 року, і київська газета „День“ присвятила цій події цілу сторінку відгуків. Його опоненти у нас менш відомі. Це – представники бірмінгемської (Велика Британія) школи радянологів. Засновником її був Едвард Кар, який створив 10-томну „Історію Радянської Росії“ – з аналізою подій 1917-1928 років. Учень Е. Кара Р. Дейвіз став співавтором двох останніх томів цієї ніколи не перевершеної за масштабами праці, після чого опублікував чотиритомну „Індустріалізацію радянської Росії“. Учень Р. Дейвіза Стівен Віткрофт з 1985 року живе в Австралії, але працює в унісон з учителем. В його доробку – створений у співавторстві з Р. Дейвізом п'ятий том „Індустріалізації радянської Росії“ під назвою „Роки голоду. Сільське господарство СРСР в 1931-1933 роках“. Книга вийшла англійською мовою в 2004 році і в 2011 році перевидана в Москві.

Як формувалася позиція Р. Конквеста у питанні про радянський голод 1932-1933 років? Українській діаспорі було потрібно, щоб людству стала відомою трагедія її народу. Донести її до світової громадськості міг вчений, який створив одну з найгучніших книг ХХ ст. – „Великий терор“. Поширена думка, що Р. Конквестові був запропонований гонорар, від якого він не міг відмовитися. Джеймс Мейс мав іншу думку, що зформувалася після їхнього тривалого спілкування: Р. Конквеста заінтригувала тема.

І справді, уявіть собі ситуацію. Керівники СРСР від Микити Хрущова до Михайла Горбачова заперечували голод 1932-1933 років. В їхні часи вже не прирівнювали згадку про голод до контрреволюційної пропаганди, як і раніше. Проте засобами терору можна було не оперувати, бо в радянському суспільстві розвинулася самоцензура. Про голод знали десятки мільйонів людей. Але вони мовчали. Коли в Гарвардському університеті стали збирати спогади емігрантів, які пережили голод, третина з них свідчила анонімно, хоч перебувала на іншому боці земної кулі. Що ж це був за терор, який усім заткнув рота? Саме цим тема заінтригувала Р. Конквеста. Коли він захопився нею, то знайшов назву для такого терору: „terror-famine“, терор голодом.

Як всі західні радянологи, Р. Конквест нічого не знав про Україну. Перекладачам „Великого терору“ українською мовою довелося зробити таку примітку вже на першій сторінці авторської передмови: „Р. Конквест, як і переважна більшість західних авторів, називає росіянами всіх радянських громадян без огляду на їх національність, а СРСР – Росією“. До речі, Р. Дейвіз і С. Віткрофт не були виключенням, як засвідчує наведена вище назва їхнього п'ятитомника з історії радянської індустріалізації.

Перед Р. Конквестом одразу виникла проблема української мови та історичних джерел по темі голоду в Україні. Діаспора надала йому на допомогу молодого працівника з Інституту

українських досліджень при Гарвардському університеті Дж. Мейса. Він був тоді одним-єдиним українознавцем американського походження, та ще й з індіанськими коренями у родоводі.

У передмові до книги „Жнива скорботи“, яка з'явилася у 1986 році, Р. Конквест записав: „Хочу висловити вдячність за співпрацю і значний доробок у дослідженні та детальному обговоренні рукопису докторові Джеймсові Мейсові з Гарвардського університету“. Сказано досить відверто, але Дж. Мейс признався мені, що фактична основа цієї книги належить йому цілком і повністю, а Р. Конквестові – тільки текст.

Фактична основа „Жниви скорботи“ складалася зі спогадів тих, хто вижив, а також з повідомлень дипломатів та працівників спецслужб, які відклалися у 1933 році під грифом „секретно“ у відомчих архівах Великої Британії, Італії та Німеччини. Дж. Мейс не претендував на славу, яка огортала цю книгу. Йому вистачало власної слави виконавчого директора тієї комісії Конгресу США з розслідування українського голоду 1932-1933 років, яка змусила Володимира Щербицького визнати в грудні 1987 року факт голоду. Слава виявилася гіркою. Дж. Мейсові не вдалося внаслідок саботажу русистів знайти постійну працю в американських університетах. Свій життєвий шлях він закінчив в Україні.

Висновок Р. Конквеста про геноцид українського народу заперечили радянологи-русисти. Одним з критиків виявився С. Віткрофт. Йому першому з чужоземних вчених вдалося одержати доступ до демографічної статистики в московських архівах. Розрахунки кількості жертв в „Жнивах скорботи“ не спиралися на демографічну статистику і, зрозуміло, були неточними.

Коли Р. Дейвіз і С. Віткрофт закінчили працю над книгою „Роки голоду“, вони ознайомили з нею Р. Конквеста. На суперобкладинку англomовного видання видавці винесли його вердикт: „Справді видатний вклад в дослідження цієї важливої теми“.

Р. Дейвіз і С. Віткрофт заперечили заяву, яку знайшли у „Жнивах скорботи“ щодо того, що голод в Україні „був викликаний навмисно заради нього самого“ і назвали „поспішним висновком“ („sweeping conclusion“ в англomовному виданні, стор. 441) таке твердження Р. Конквеста: „Комуністична ідеологія давала мотивацію для безпрецедентного масового винищення чоловіків, жінок і дітей“. „На сторінках цієї книги, – писали вони далі, – ми зробили спробу показати, як радянське керівництво боролось з кризою, викликаною частково його помилковими політичними рішеннями, але, тим не менш, неочікуваною і небажаною“. Тут же вони цитували одержаний ними у вересні 2003 року лист Р. Конквеста, в якому той писав після ознайомлення з рукописом, що не вважає, нібито Йосиф Сталін цілеспрямовано спровокував голод 1933 року: „Ні, я стверджую тільки, що він бачив голод, який насувався, міг попередити його, але поставив інтереси радянської держави вище необхідності нагодувати голодуючих і таким чином свідомо сприяв голодові“.

Таке твердження не дуже узгоджувалося з висновком у „Жнивах скорботи“ про те, що голод був викликаний навмисно. Але Р. Конквест нічого не міг протипоставити 57 рішенням вищого радянського керівництва про надання голодуючим регіонам у 1933 році насінневої, фуражної і продовольчої позичок. С. Віткрофт знайшов ці рішення в московських архівах і відтворив їх у книзі. Україна і Північний Кавказ тоді одержали 616 тис. тонн насінневої позички (48 відс. від обсягу позички усім голодуючим регіонам), 103 тис. тонн фуражної (98 відс. обсягу) і 265 тис. тонн продовольчої позички (83 відс. обсягу).

З огляду на дискусію про причини Голодомору варто сказати ще й таке. У відповідь на наполегливі спроби урядових кіл України переконати світову громадськість у тому, що Голодомор потрібно кваліфікувати як геноцид, Федеральне архівне агентство Російської Федерації у 2009

(Закінчення на стор. 14)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Принцеса стала перед судом

МАДРІД. – В Іспанії 11 січня розпочався судовий розгляд кримінальної справи принцеси Крістіни та її чоловіка під закидом, що вони приховували від податків гроші, які незаконно отримали за влаштування публічних конференцій та спортивних імпрез. 50-літній принцеса загрожує вісім років тюрми за неплатіж податків за гроші від компанії нерухомостей, співвласниками якої є вона та її чоловік, 47-літній Інякі Урдангарін, колишній олімпійський медаліст. На лаві підсудних сидять 16 осіб, включно з політиками та спільниками І. Урдангаріна, якому загрожує 19 років ув'язнення. Принцеса є сестрою Короля Феліпа VI і шостою за чергою престолонаслідницею. Аналітики вважають, що ця судова справа збільшить публічну опозицію до монархії в часі політичної нестабільності в країні. Внаслідок виборів 20 грудня парламент є поділений між консервативним урядом та соціалістичною опозицією, а новообраний президент Каталонії обіцяв піти слідами свого попередника для здобуття незалежності цього багатого регіону. („*Vol Strip Джорнал*“)

■ Верховний суд затвердив смертну кару

ВАШІНГТОН. — Верховний суд США 20 січня відхилив рішення Верховного суду стейту Кензас, який скасував смертний вирок трьом вбивцям, які вбили вісім осіб. Це підірвало надії тих, хто сподівався, що більшість суддів готова скасувати кару смерті. („*Асоціейтед Прес*“)

■ Номінований секретар армії стурбований

ВАШІНГТОН. – Ерик Фенінг, якого Президент Барак Обама номінував на Секретаря Армії, 21 січня виступив перед Сенатською Комісією Збройних Сил. „Я журюся величиною Армії сьогодні“, – сказав він комісії. Коли Армії було наказано два роки тому зменшити число активних вояків до 450 тис., було самозрозуміло, що це є ризиковано. Але ризик збільшився відтоді, сказав номінант. Голова комісії Сенатор Джан МекКейн, республіканець з Арізони, сказав, що рішення зменшити кількість вояків від 570 тис. було „зумовлене бюджетом“ і зроблене перед зростом ісламських екстремістів і російською агресією проти України. Е. Фенінг не заперечив слова Дж. МекКейна. Сенат ще має затвердити його номінацію. („*Асоціейтед Прес*“)

■ Звіт обвинуватив Путіна у вбивстві

ЛОНДОН. – Президент Росії Володимир Путін, ймовірно, особисто схвалив вбивство колишнього агента Федеральної Служби Безпеки (ФСБ) Олександра Литвиненка радіоактивним полонієм-210. Таким є висновок громадського дізнання, що був опублікований 21 січня у Великобританії. Британські правоохоронці переконані, що підозрювані в скоєнні злочину Дмитро Ковтун та Андрій Луговой не мали особистих причин вбивати О. Литвиненка, і радше за все, діяли за наказом голови ФСБ Миколи Патрушева і за вказівкою В. Путіна. За даними слідства, Д. Ковтун та А. Луговой у 2006 році здійснили терористичний акт в центрі Лондону, коли отруїли О. Литвиненка. Його вдова Марина добивається справедливості уже майже 10 років. Оголошення висновків громадського дізнання для неї стало радісною звісткою. „Те, що це слідство відбувалося не з ініціативи британського уряду, свідчить, що уряд не поспішав псувати свої стосунки з Росією; ситуація різко змінилася в 2014 році після того, як Росія захопила Крим і ввійшла в східну Україну, – вважає історик Юрій Фельштинський. – Після того, як були оголошені санкції. І після того, що і Захід і НАТО почали, якщо не розуміти, то бодай підозрювати, що напевно Росія і В. Путін – ім не друг, а радше суперник або й ворог“. Урядовцям Британії навряд чи вдасться накласти санкції на в'їзд до країни В. Путіна, однак, вжити такі дії проти інших підозрюваних – цілком реально. Одну річ звіт вже принципово змінив – про можливу причетність особисто В. Путіна до вбивства колишнього російського агента тепер говорять не лише експерти, але й британська Феміда. („*Голос Америки*“)

Криза „братньої любови“

Останнім часом у Росії посилюють пропаганду ідеї, що українці та росіяни є „братніми народами“ і мають налагодити свої взаємини. Цю ж тезу озвучує і Президент Росії Володимир Путін. Що стривожило провідників сусідньої держави?

Дослідження, яке в листопаді 2015 року провела соціологічна група „Рейтинг“ на замовлення Міжнародного республіканського інституту США та Посольства Канади в Україні, показало, що зараз ставлення українців до Росії зовсім не відповідає визначенню „братніх народів“. Найкраще українці зараз ставляться до Польщі, другою йде Білорусь, потім Євросоюз загалом, а далі Грузія, Литва, Канада, Німеччина, США і Молдова. Росія перебуває на десятому місці серед симпатій українців, і до неї позитивно ставляться від 16 до 34 відс., а ще кілька років таких було майже 90 відс. Анексія Криму та події на сході, причетність до яких Кремль заперечує, обвалили рівень доброго ставлення до Росії утричі. При цьому негативне ставлення українців до Росії суттєво вище, ніж до США, до яких погано ставляться всього 16 відс. українців.

Ще більш показові цифри соціологів російського „Левада-центру“. Їхнє дослідження також показало майже трикратний обвал українців довіри до Росії між 2013 та 2015 роками. При цьому ставлення українців до Росії завжди було та залишається кращим, ніж росіян до України.

Ставлення українців до Росії почав вимірювати російський „Фонд общественное мнение“ (ФОМ). За його даними, навіть після Помаранчевої Революції та першого перекриття газу Росією ставлення українців до росіян було позитивним – 71 відс., а негативним – 15 відс. Ці показники суттєво не змінювались аж до 2010 року.

І тільки анексія Криму та активна підтримка Росією бойовиків у конфлікті на Донбасі, в якому загинули тисячі українців, зламали тенденцію й налаштували проти сусідів більшість мешканців України. Натомість у Росії до президентства Віктора Януковича негативне ставлення до України домінувало, посилюючись під час газових криз та конфлікту у Грузії.

Виступаючи 28 листопада 2015 року на церемонії вшанування пам'яті жертв Голодоморів в Україні, Президент України Петро Порошенко про Росію сказав: „Незмінними залишалися ненависть до України і нестримне бажання знищити нас, українців, як окремий народ. В чому-чому, а саме в цьому і білі, і червоні, і навіть червоно-коричневі завжди демонстрували і демонструють вражаючу єдність“.

Гірке розчарування спіткало тих українців, які повірили у більшовицьку тезу про „братній російський народ“. Режим Володимира Путіна відкрив справжнє ставлення росіян до українців і тепер треба не лише тривалого часу, але й чималих зусиль, щоб відновити добросусідську повагу між обома народами, які зі злочинної волі московських провідників ніколи не були братами.

ІСТОРІЯ

До 150 річчя від дня народження Сотера-Стефана Ортинського

Марта Осадца

Перший Єпископ Української Греко-Католицької Церкви у США, василіанин Сотер-Стефан Ортинський народився 29 січня 1866 року в селі Ортиничі. Предки його походили з боярського роду Лебедів, пізніше від села Ортиничі прибрали родові прізвище Ортинських. Батьки були дуже релігійні й свідомі своєї шляхетності. У такому дусі виховували своїх п'ятьох дітей. С. Ортинський після закінчення народної школи у селі, навчався у Дрогобицькій гімназії, а з 1883 року – в гімназії у Самборі.

До Василіанського Чину вступив 3 лютого 1884 року, прийнявши чернече ім'я Сотер. Новіціят відбув у Добромилі, філософію і богослов'я вивчав у Кракові. Висвячений на священника 18 липня 1891 року.

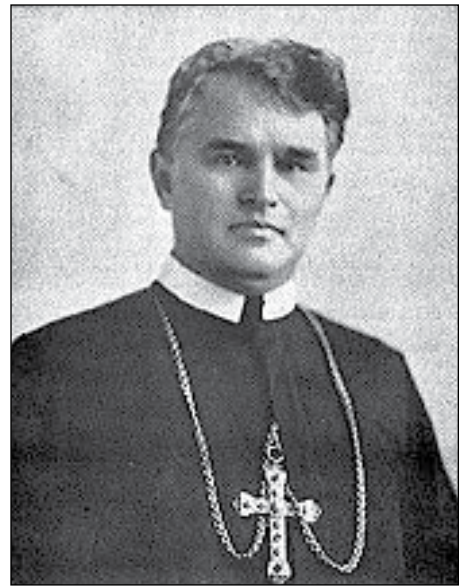
З 1894 року був у Львові проповідником і місіонером, у 1895 році – професором філософії і вікарієм монастиря.

У 1896-1897 роках – еклезіарх, проповідник і провідник Апостольства Молитви. У 1898-1901 роках – місіонер і економ монастиря в Михайлівці, а з 1 листопада 1901 року – ігумен монастиря. З 1905 року – місіонер у Дрогобичі, а у 1907 роках був місіонером і реколектантом у Львівському монастирі св. Онуфрія та директором місії у Провінції.

С. Ортинський відзначався глибокою вірою, уродженою великою добротою і ніжністю, отриманими ґрунтовними студіями й богословським знанням, щирим патріотизмом, неустрашимістю й твердим завзяттям, як також природними даними – поставою, гарним голосом, музичними здібностями, силою уяви, доброю пам'яттю, хистом до мов й ораторськими здібностями.

Також і його заслугою було стримання трагічного для галицького села пияцтва та боротьба з москвофільством. Він мріяв про місійну працю серед українців у Бразилії. Однак Митрополит Андрей Шептицький бачив молодого о. Сотера майбутнім владикою для вірних в Америці.

28 лютого 1907 року Папа Пій Х номінував о. Сотера єпископом для вірних русинського (греко-католицького) обряду в США, де ситуація на національно-релігійному тлі серед русинів з Австрії була непроста, головню серед галичан і карпаторусів, не говорячи уже про тих, хто ісповідував антицерковні ідеали. 12 травня того ж року, в катедральному соборі св. Юра у Львові, Митрополит

Єпископ Української Греко-Католицької Церкви у США Сотер-Стефан Ортинський.

Андрей і Владика Костянтин Чехович та Григорій Хомишин уділили йому архиєрейську хіротонію.

27 серпня 1907 року Владика Сотер прибув до США, де його зустріли чисельні священники та вірні. Владика відслужив Молебень у церкві св. Юра в Нью-Йорку. Після візиту до Апостольського Делегата у Вашингтоні Владика оселився у Філадельфії.

Його заслугою було те, що у 1911 році він запросив до США Сестер Василіанок, відкрив сиротинець для 200 дітей-сиріт, дяковчителів організував у скавтське товариство і наказав їм провадити вечірні школи, затвердив підручники букваря, Біблії й катехизму, дбав про вишкіл священників, для майбутньої семінарії й старечого дому придбав земельну ділянку, сприяв створенню католицької допомогової організації „Провидіння“, яка об'єднувала греко-католицькі братства Америки.

У 1913 році церковна організація греко-католиків у США стала самостійною й невіддільною латинським єпископам. За неповних дев'ять років о. С. Ортинський заснував 63 нові парафії, а для кращого управління поділив парафії на деканати. Заклав релігійні товариства „Відродження“, „Апостольство Молитви“, заснував часописи „Душпастир“, „Америка“, „Місіонер“ і „Єпархіяльний вісник“.

16 березня 1916 року Владика захворів на пневмонію і через вісім днів, 24 березня, помер. Похоронні богослужіння 30 березня 1916 року очолював Владика Никита Будка з Канади. Поховали Владика Сотера в катедрі у Філадельфії.

Україна ігнорує...

(Закінчення зі стор. 3)

неможливо. Танків з тієї сторони більше, ніж в Німеччині та Британії разом, а артилерійських систем – як у трьох європейських країнах. Воєнного рішення не існує.

Двосторонні стосунки

Нормального безхмарного миру, без озирання назад, з Росією вже не буде. Тисячі могил по обидві сторони кордону – безслідно це у суспільній свідомості не пройде. А з іншого боку, можливо, прийшов час усвідомити необхідність розриву столітніх зв'язків із сусідом. Розрив може відбуватися повільно, через бізнес-

інтереси та нашу енергетичну залежність, але зробити це доведеться.

Деякі бізнесмени, чия діяльність була зав'язана на Росію, плекають надію на відновлення контакту, аргументуючи це тим, що навіть після світових воєн Німеччина, Франція та Британія живуть у мирі й активно торгують. Але вони примірилися на основі публічного засудження фашизму, на базі цінностей, відмінних від того, що „старший брат“ хоче керувати молодшим.

Львівський культурологічний журнал „І“

Євген Марчук – український державний діяч, колишній Прем'єр-міністр України, колишній Міністер оборони, Генерал армії України.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Пишу відносно правопису

У „Свободі“ 25 грудня 2015 року була надрукована стаття Лариси Масенко та Ольги Шевчук-Клюжевої „Першочергові завдання мовного плянування“. Погоджуюся з усіма аргументами, висловленими цими професійними мовознавцями, але чому слово „контроль“ вони переробили з чоловічого на жіночий рід : „втрата контролі“, „механізмів контролі“, „забезпечить контролю“, „фінансову контролю“? Адже це слово запозичене з французької мови, де воно чоловічого роду (le control) і завжди вживалося у нас як іменник чоловічого роду. Крім того, вони вживають слово „зформувало“ за російсь-

ським правописом – „сформувало“.

І, нарешті, ще одна помилка, яку вже давно бачу на сторінках української преси, а саме: множина замість однини в додаткових реченнях, які починаються словами „хто“, „що“ (при цьому в головному реченні підмет стоїть в множині): „Ті, хто ухвалюють...“ – треба „Ті, хто ухвалює...“.

Думаю, що авторам було б цікаво почути мої заваги.

З пошаною,

**Ася Гумецька,
Ен-Арбор, Мишиген**

Ще одна витівка російської пропаганди

Російська пропаганда ведеться у різних формах і охоплює не тільки територію України, але й всю українську діаспору в світі. В соціальних мережах з'явилося повідомлення про Різдвяний благодійний концерт, що мав відбутися в Лісбоні 17 січня на підтримку дітей, які постраждали „внаслідок конфлікту в зоні антитерористичної операції“.

У рекламі не було української символіки, насторожував вислів про дітей, які постраждали „внаслідок конфлікту в зоні АТО“. Чому російську агресію проти України назвали „конфліктом в зоні АТО“?

Українська громада в Португалії провела чимало акцій, щоб довести португальському суспільству, що Росія напала на Україну. А тепер так виглядає, що там був лише конфлікт?

На концерт запросила Оксана Бородай, репортер нового соціального каналу Resident TV. Це пропагандистський кремлівський проєкт, в репортажах якого подається антиукраїнська позиція. Допомогати потерпілим заходиться Асоціація „Капеля“, зареєстрована на веб-сторінці „Россотруднічства“. Співати мав хор „Слава“, створений

при російській кафедрі Лісбонського університету, який також отримує гранти від „Россотруднічества“. Представники цього факультету наполегливо домагалися включення в збірку статей португальських істориків про Голодомор в Україні проросійської позиції, яка заперечувала, що це був геноцид, і тільки втручання адвокатів Спілки українців у Португалії не дало їм цього зробити.

Звичайно, ми звернулися до українських виконавців, які були оголошені в реклямі концерту. Гурт „Роксоланія“ відмовився від участі у ньому. Інші мали вільний вибір. Артисти не знали до кінця всіх тонкощів „Русского міра“ і вважали, що своєю участю підтримують Україну. Але насправді, як це було вже неодноразово, спільний захід, спільні фото, благодійна мета дадуть пізніше „Россотруднічеству“ доводити, що війна Росії проти України насправді є місцевим громадянським конфліктом. Так віра в російську „доброту“ обертається для українців стражданнями і жертвами. Будьмо уважними!

Павло Садоха,
Лісбон, Португалія

Над Україною витає привид громадянської війни

Про стан в державі, мабуть, закордонні українці знають, але варто сказати, що владні обіцянки, гарні кличі, підкилиміні домовленості не дали жодних змін у реформах. Багаті стають ще багатшими, народ убожіє. З часу Революції Гідности та кривавих жертв, котрі й досі несе Україна, народ розчарований діями влади в її яловості. Минувлий період можна вважати часом втрачених надій. Спочатку усі з розумінням ситуації ставилися до України, в котрій усе було розкрадено і знищено, особливо армію, кошти, загарбані Москвою, Крим і частину Донбасу. У даний час, спостерігаючи за діями влади, котра не може дати собі раду з проголошеними реформами, цивілізовані країни усе ще підтримують Україну в її боротьбі за демократію та цінності Європи.

Державні мужі, котрі на гаслах революції та довірі народу прийшли до влади, не зуміли об'єднатися в цей тяжкий час навколо боротьби з агресором та порятунку держави. Агресор робить все, щоб зруйнувати Україну зсередини та зганьбити її у світі. І це йому, на жаль, вдається. Готується розкол європейської спільноти на тлі проблем

мігрантів, терактів, Сирії, внаслідок чого Європа може втомитися від нерішучих дій влади в Україні.

Із зони конфлікту, фактично війни, нелегально накопичується арсенал зброї. Повертаються учасники бойових дій на Донбасі, поранені, скалічені, котрі є активними патріотами і вимагають справедливості та карі за тортури і вбивства.

Над Україною витає привид громадянської війни, котра дуже потрібна північному сусідові для повного знищення України. Терміново, поки ще є час, потрібні різкі зрушення у реформах правоохоронної, судової систем, боротьби з корупцією. Віце-президент США Джо Байден у своєму виступі перед депутатами наголосив і попередив, що зараз настає для України останній шанс. На основі сказаного, Україна або приєднається до європейської спільноти, або щезне з мапи світу як держава, а народ перетвориться на рабів і колябонаціоністів. Ось такі мої міркування, якими хочу поділитися з громадою.

Володимир Павлишин,
Луцьк

Народ прокинеться від сплячки

Оце повернувся до Краківського університету зі Львова, добре сповнений нашого галицького духу, хоча, правда, через владну вакханалію в Україні цей дух вже досить сильно підупав на силі і місцями хіба ще ледь-ледь тліє. Як кажуть, немає на це ради: „Яку владу обрав мудрий український народ, таку й має, й немає чого Бога гнівити“. Так воно є, нічого гріха таїти, любить наш мудрий український народ обирати собі на владу багатів-мільярдерів, злочинців-кримінальників та олігархів-корупціонерів, то й має таке тепер і ще й нарікає на них! А за що? „Бачили очі, що обирали!“

Тепер, за оцінкою Віце-президента США Джо-зефа Байдена, рівень корупції в Україні перевищує той, що був за Януковича! То навіщо був

Евромайдан? Щоб бандити перестріляли молодих хлопців? Цього ніяк не можу зрозуміти. В Україні тепер майже усі основні телеканали перебувають під цензурою влади й на людей лине потік демагогічної тріскотняви, явної брехні та відкритого зомбування населення аж до неприємного відчуття, що це не 2015 рік, а десь 1970-1980 роки доби Брежньова, тільки замість КПРС постійно дижить „Блок ПП“ – Блок Петра Порошенка.

Та поза тим плекаємо надію, що народ врешті прокинеться від сплячки і почне себе шанувати. Дай Боже нам цього дочекатися!

Проф. Анатолій Прикарпатський,
Краків

Пресфонд „Свободи“ за грудень 2015 року		
Donations received as part of UNA Christmas Card project		
\$	ІМ'Я	МІСТО
100	Mulak-Yatzkivsky, Arkadi	Yucaipa, CA
75	Petryshyn, Wolodymyr	Cranford, NJ
75	Wronskyj, Wolodymyr	Greenlawn, NY
50	Jarko, Mykola	Union, NJ
50	Rychtyckyj, Nestor	Warren, MI
30	Kowalysko, Michael	Gaitersburg, MD
25	Andrushkiv, Vera	Troy, MI
25	Beregulko, Pavlo	Columbia, SC
25	Bilak, Roman	Kenosha, WI
25	Chapelsky, Orest	Ann Arbor, MI
25	Chudio, Bohdanna	Short Hills, NJ
25	Denysenko, John	Warren, MI
25	Diaczuk, Zenko	Boonton, NJ
25	Gnoj, Olga	Holliswood, NY
25	Isajiw, Ireneus	Newton, NJ
25	Kebalo, Marta	Jamaica, NY
25	Klufas, Zoriana	Highland Park, NJ
25	Krywolap, George	Baltimore, MD
25	Kulas, Myron	La Grange, IL
25	Lawro, Maria	Astoria, NY
25	Levytska, Vera	New York, NY
25	Lewycky, George	Philadelphia, PA
25	Limonchenko, A	San Mateo, CA
25	Melnitchenko, Helena	Owings, MD
25	Mostowycz, Oksana	Ponte Verda Beach, FL
25	Nowak, Irene	Milwaukee, WI
25	Peleschuk, Stefan	Stamford, CT
25	Podoluk, B	Hicksville, NY
25	Poliszczuk, Orest	Ellicott City, MD
25	Popowych, Orest	Holmdell, NJ
25	Samotulka, Daria	Hillsborough, NJ
25	Senyk, Joseph	Cobbs Creek, VA
25	Shevchuk, Sophia	Kenneth Square, PA
25	Sumrall, Andrea	Sugar Land, TX
25	Swanson, Ann	Palo Alto, CA
25	Werbyckyj, Irene	Woodside, NY
25	Zarycky, Marie	Warren, MI
20	Czartorysky, Victor	Brooklyn, NY
20	Jovanovic, Martha	Sterling Hts., MI
20	Miktiuk, Lyubov	Parma, OH
20	Rudnyk-Mackenzie, Romana	Los Angeles, CA
15	Andrach, Eugene	Saddle Brook, NJ
15	Bubniak, Oksana	Monroe, NY
15	Gluch, Valentina	Parma, OH
15	Karpevyeh, Christine	New York, NY
15	Kilar, Roman	N Fort Myers, FL
15	Kuropas, Bohdan	Hickory, NC
15	Mykyta, Roman	Eatontown, NJ
15	Stebelsky, Alexandra	Newark, NJ
15	Wight, Anna	Seattle, WA
15	Wolowacz, Peter	Brooklyn, NY
10	Holuka, Alexandra	Flushing, NY
10	Kish, Steven	N Arlington, NJ
10	Klos, Nadia	Melrose Park, PA
10	Koliszynskyj, Ludmyla	Chicago, IL
10	Konowal, Alex	Fort Myers, FL
10	Kowerko, O	Chicago, IL
10	Leoczko, Natalia	Matthews, NC
10	Lyktey, Yaroslav	Whitesboro, NY
10	Obuszcza, Vera	Philadelphia, PA
10	Poletz, Valentina	St Anthony, MN
10	Romanyshyn, Peter	Arvada, CO
10	Saldyt, Oksana	Amherst, NY
10	Serafyn, Alexander	Troy, MI
10	Slysh, Roman	Raleigh, NC
10	Smith, Christine	Harrisburg, PA
10	Sochan, Ihor	Woodcliff Lake, NJ
10	Solonyinka, Michael	New Hope, MN
10	Subchak, Bohdan	Canton, OH
10	Woch, Dmytro	East Hanover, NJ
5	Charyton, Christine	Columbus, OH
5	Len, Miroslav	Strongsville, OH
5	Loza, Ulana	Buffalo, NY
5	Lysak, Lydia	Newnan, GA
5	Maciukenas, Natalie	Portland, OR
5	Metrowsky, Walter	Warren, NJ
5	Milinichik, W	Whitehall, PA
5	Mizur, Roman	Shrub Oak, NY
5	Mudry, Alexandra	Chicago, IL
5	Petriv, Vsevolod	Madden, MA
5	Prokopowych, I	Calabasas, CA
5	Zaika, Laura	Cheltenham, PA
РАЗОМ ЗА БЕПЕЧЕНЬ: \$1,635		

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшановано 125-річчя Андрія Мельника

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 9 грудня 2015 року відбулися святкові сходи 12-го відділу Організації Державного Відродження України ім. Юліана Головінського, на яких вшановано 125-ліття з дня народження Андрія Мельника, котрий народився 12 грудня 1890 року в Волі Якубовій, на Львівщині.

Сходи відкрив голова відділу д-р Нестор Зарічний і попросив до слова Уляну Процюк, котра описала життєвий шлях А. Мельника – полковника армії Української Народної Республіки, військового та політичного діяча, організатора формації Січових

Стрільців у Києві та одного з засновників Української Військової Організації (УВО).

Свої військові здібності він виявив в роках Першої світової війни, де очолював стрілецьку сотню. В російському полоні познайомився з полковником Євгеном Коновальцем, котрий для нього був моральним авторитетом. Разом з Є. Коновальцем створили УВО, котра у 1929 році стала основою ОУН. В 1924 року за свою діяльність в УВО А. Мельник перебував п'ять років у польській в'язниці.

В 1930-их роках А. Мельник очолював низку організацій, а після тра-

гічної смерті Є. Коновальця в травні 1938 року став головою Проводу Українських Націоналістів (ПУН). Після розколу ОУН очолював матірню її частину.

Під час німецької окупації А. Мельник послідовно відстоював ідею створення Української Незалежної Держави, за що був під домашнім арештом, а опісля в'язнем в концтаборі Заксенгаузен. Після звільнення в 1945 році проживав в Німеччині та Люксембурзі. В 1947 році обраний довічним головою Проводу ПУН.

Під час відвідин українських громад в Америці А. Мельник закликав

до об'єднання усіх українських сил в одну суспільну-громадську надбудову. У 1957 році висунув ідею створення Світового Конгресу Вільних Українців.

А. Мельник залишився у вітчизняній історії як один із державних і політичних провідників нації у ХХ ст., котрий писав, що „треба об'єднуватись і працювати заради України, а не заради власних амбіцій. І писати свою історію такою, якою вона була, а не привласнювати чужого“. Помер А. Мельник 1 листопада 1964 року в Люксембурзі.

ОДВУ

Відзначили 40-ліття Осередку ім. св. Андрія

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – 13 грудня 2015 року, в день св. Андрія, українська громада відзначила 40-річчя Осередку ім. св. Андрія. Службу Божу в каплиці Осередку відслужив о. протоєрей Іван Фатенко у сослуженні оо. В. Пашка та О. Сацюка (з Каліфорнії). На обід завітало оо. Василь

Петрів та Володимир Волощук з Української Католицької Церкви разом з Єпископом Богданом Данилом.

Громаду привітав голова Осередку Віктор Лісничий, про його заснування розповіла культурно-освітня референтка Віра Боднарук.

До першої управи Осередку головою було обрано Володимира Різника, який разом з сенатором

Павлом Юзиком з Канади був промотором організованої української громади в Норт-Порті. Спочатку було побудовано Осередок, а згодом добудовано каплицю для православних і греко-католиків. Згодом виникла потреба побудувати поблизу Осередку помешкання для емеритів. І так у 1986 році було започатковане „Українське село“ на 45 помешкань де сьогодні проживають українці з різних частин Америки.

Було представлено членів управи Осередку, які доклали багато зусиль для гідного відзначення 40-ліття, висловлено подяку головам Осередку, якими від 1975 року були Володимир Різник, Микола Андрушко, Роман Шраменко, Роман Малюк, д-р Володимир Король, Володимир Борисенко та В. Лісничий. Згадано також почесних членів Осередку Івана Медяника, д-ра В. і Галину Королів та Марію Бойдуй.

Хор під керівництвом Любо-ви Інгрем виконав молитву „Боже Великий“ та пісні „Ой, у лузі чер-

вона калина“ та „Живи, Україно“. Було показано монтаж фотографій, які професійно виготовив В. Лісничий. Майже всі члени Осередку могли побачити себе на світлинах.

Гарним подарунком для всіх стала пропам'ятна книжечка Осередку, яку опрацювали Анна Мацілінська, В. Боднарук та В. Лісничий. У ній вміщені привітання від сенатора Флориди Ненсі Детерт та посадника Норт-Порту Джонатана Лювіса. Подано також історію Осередку з світлинами, привітання від організацій, які мають свої домівки при Осередку, зокрема від місцевих відділів Українських Американських Ветеранів, Союзу Українок Америки, Українського Американського Клубу, від Товариства Української Мови ім. Шевченка.

Допомагали у відзначенні 40-річчя Осередку члени управи В. і Галина Лісничі, Дарія і Євген Томашоскі, Клара і Володимир Шпички, Микола і Марія Компанійці, Оріся Свистун, А. Мацілінська, Марія Никитин, В. та Богдан Боднаруки, Ріта Послушна.

Управа Осередку (перший ряд зліва): Дарія Томашоска, Віктор Лісничий, Богдан Боднарук, (другий ряд): Микола Компанієць, Віра Боднарук, Клара Шпичка, Галина Лісничі, Євген Томашоский, Оріся Свистун, Володимир Шпичка, Марія Никитин, Анна Мацілінська. (Фото: Віктор Лісничий)

Відбувся курс американського громадянства

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Інформаційне Бюро Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) провело курс з американського громадянства, який закінчився 18 грудня 2015 року. Курс, які тривав 11 тижнів, відвідали сім курсантів: Олександр і Світлана Бойки, Віталій і Тамара Геруси, Василь і Тетяна Глущуки, Галина Ставиного. Інструктором був Методій Борецький.

Наступний курс почнеться 18 березня, о 7-й год. вечора, у при-

міщенні ЗУАДК: 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111. Курс буде безкоштовний. Реєстрація і пакет матеріалів курсу коштує 25 дол. На навчання можна зголоситися на тел.: 215-728-1630.

Кандидати на американське громадянство, які мешкають в США поза Філядельфією, можуть одержати пакет згаданого курсу, висилаючи 30 дол. на адресу ЗУАДК.

ЗУАДК

Учасники навчання (зліва): Василь Глущук, Тетяна Глущук, інструктор Методій Борецький, Світлана Бойко, Олександр Бойко, Тамара Герус, Віталій Герус. (Фото: Мотря Вотерс)

**KLK Cordially Invites Members, Family & Friends
To Our Annual KLK Winter Ski Races**
Date: Saturday, February 27, 2016
Place: HUNTER MOUNTAIN, NY
Registration: 8:00 a.m. - 9:30 a.m. Ski Lodge

Lift Tickets and Races:

Adults \$60.00 Seniors (65 & up) \$45.00
Young Adults (13-18) \$45.00 Juniors (7-12) \$35.00
Toddlers (6 & under) \$15.00

Race Tickets only:

Adults & Seniors \$15.00 Children (2-18) FREE

Lift Tickets only:

Adults \$55.00 Young Adults \$40.00 Seniors \$40.00
Juniors \$30.00 Toddlers \$10.00

Races begin at approximately 10:00 a.m.

Opening Ceremony 9:45 a.m.

Dinner and Awards Ceremony: Hunter Ski Lodge
Time: 6:30 p.m.

Adults: \$50.00; Children, ages 14 & under - Free, if accompanied by an adult.
Please **wear your embroidered blouses or shirts** to the Awards Ceremony

Please visit our website **www.klkusa.com** for registration forms or contact virapopel@aol.com for more info or forms.

СТОРИНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головну канцелярію відвідали колядники

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. – 18 січня Головну канцелярію УНСоюзу відвідали з святковою програмою колядники – активісти Спільноти Української Молоді з Джерзі-Сіті, Нью-Джерсі. Гості отримали святковий дарунок. (Фото: Матвій Дубас)

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-й Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

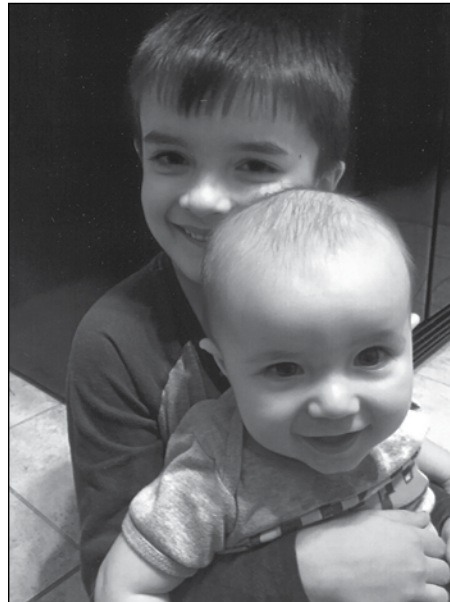
МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Запишіть
своїх дітей
і онуків до
УНСоюзу!

Емілія-Анна Правак, дочка Мирона і Лариси (з Козицьких) Праваків з Шаверстовну, Пенсильванія, стала членкою 8-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечили прадід і прабабця Володимир і Анна Козицькі.

Віліям-Джеймс Гінп, син Катерини і Адама Гіннів з Гільярду, Огайо, став членом 112-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечила прабабуся Аліса Оленчук.

Габрієл Салас-Грабець, син Ляристи Грабець і Альберто Саласа з Денверу, Массачусетс, став членом 234-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечила бабуся Віра Грабець.

СПОКІЙ І ВПЕВНЕНІСТЬ

♥ найцінніший подарунок!

♥ **Страхування життя**

♥ **Ануїтети**

♥ **Страховий сертифікат (Endowment)**

Телефонуйте: 888-538-2833

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Український Народний Союз

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ і «BANDURA DOWNTOWN»

запрошують Вас на концерт

ЗРОСТАННЯ ТРАДИЦІЙ

у зв'язку з виставкою
«Українська діаспора:
Художниці, 1908-2015»

АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТОК

Північної Америки – Східня Група

в суботу
13 лютого 2016 р.
о год. 7 веч.

Вступ 20 дол.
Члени, сеньйори, студенти – 15 дол.
Купуйте квитки онлайн заздалегідь
www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

222 East 6th Street
New York, NY 10003

212.228.0110

www.ukrainianmuseum.org

В Канаді зняли фільм про Голодомор

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – У Канаді зняли художній фільм «Гіркий врожай», події в якому відбуваються у Смілі під час Голодомору-геноциду 1932-1933 років. Закритий показ картини відбувся 9 листопада 2015 року в Санта-Моніці, Каліфорнія. Стрічка вийшла в канадський прокат у січні 2016 року. Українська прем'єра планується навесні 2016 року.

Це кінофільм канадського режисера Яна Ігнатовича, батьки якого втекли з радянської України в часи Другої світової війни. Режисером став також Джордж Менделюк, відомий телемістєць українського походження. Сценарист і один з продюсерів – канадець Ричард Бачинський-Гувер. Саме йому належить ідея зняти цей фільм.

Сміла, як місце події, з'явилася не випадково – Р. Бачинський-Гувер має родинні зв'язки у цьому місті. Він почав готуватися до фільмування під час Помаранчевої Революції 2004 року, коли спеціально приїздив на Майдан з Канади.

Почали фільмували стрічку переважно в Києві, у Пироговому, в 2013-2014 роках під час Євромайдану.

Бюджет стрічки – 20 млн. дол. робить фільм найдорожчим за останні 25 років про події в Україні.

Головні ролі у фільмі виконують голівудські зірки: Макс Айронс (відомий за фільмами «Черво-

Афіша фільму «Гіркий врожай».

ний капелюшок», «Жінка в золоті»); Саманта Баркс (відома за фільмом «Знедолені»); Теренс Стемп (відомий, насамперед, за фільмами «Зоряні війни» і «Супермен»); Барі Пешпер (грав у фільмах «Врятувати рядового Райана» і «Зелена миля»). Одну з ролей зіграв український актор Остап Ступка.

За сюжетом фільму молодий українець Юрій живе безтурботно в Смілі у 1930-их роках, закоханий у Наталку. Він не замислюється над загрозами, що постали перед українським народом з приходом до влади біль-

(Закінчення на стор. 14)

UKRAINIAN HERITAGE NIGHT FEBRUARY 14, 2016

VS
12:30 P.M.

PRUDENTIAL CENTER, NEWARK, NJ

SPECIAL PRICING

200 Level Seats	\$40.93
100 Level Behind Goal	\$43.26
Lower Level 1	\$65.61
Lower Level 2	\$75.19

EACH TICKET PURCHASED COMES
WITH A ONE-OF-A-KIND
UKRAINIAN/DEVILS T-SHIRT, TOTE BAG
AND EXTRAS!

LIKE US ON FACEBOOK: **UKRAINIAN HERITAGE NIGHT AT NJ DEVILS**
TO ORDER TICKETS BY PHONE: **CALL JOSH MALAKOFF AT 973.757.6162**
TO ORDER ONLINE: WWW.NEWJERSEYDEVILS.COM/UKRAINIAN USE CODE **UKRAINIAN**

THE UKRAINIAN WEEKLY

СВОБОДА

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Українці Португалії провели конференцію

Учасники конференції українців Португалії у Лісбоні.

Павло Садоха

ЛІСБОН, Португалія. – 16 січня з ініціативи Капелянії Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) в Португалії та Спільки українців у Португалії відбулася міжнародна конференція „Співпраця церкви та суспільних організацій у контексті збереження української ідентичності у новій діаспорі“.

Конференція відбулася при сприянні Посольства України в Португалії, Світового Конгресу Українців, Громадської організації „Справа Кольпінга в Україні“, Львівського національного університету ім. Івана Франка, Департаменту міжнародного співробітництва та туризму Львівської обласної адміністрації.

Доповідачами на конференції були координатор Капелянії УГКЦ в Португалії о. Іван Гудзь, голова Спільки українців у Португалії Павло Садоха, капелян УГКЦ міст Порто та Браги о. Йоан Лубів, голова осередку Спільки в Агеді Надія Уманська, директор Культурно-освітнього центру „Дивосвіт“ Володимира Кияк. Через електронний зв'язок в конференції брали участь: Єпископ-помічник Київської архієпархії Йосиф Мілян та юрист „Справи Кольпінга в Україні“ Юрій Ковний. З вітальним словом виступила Посол України в Португалії Інна Огнівець.

Учасники конференції відзначили, що 50-тисячна українська громада в Португалії після 15-річного перебування в країні перетворилася на сталу українську діаспору, має церкви, суботні та недільні школи, громадські організації. На жаль, процеси асиміляції є дуже швидкими. З іншого боку, існує проблема російського світу, що маскується під слов'янські союзи, нав'язуючи українцям російськомовне середовище та ідеологію. З боку української держави не запропоновано ефективної програми збереження національної ідентичності за кордоном.

Першими кроками для здійснення такої програми учасники конференції визначили спільну розробку статуту для українських суботніх та недільних шкіл; продовження циклу конференцій щодо збереження національної ідентичності; проведення спільних культурних заходів; співпрацю у соціальному та правовому захисті українців, що проживають у Португалії; допомогу у підготуванні зустрічі східних католицьких єпископів Європи, що має відбутися у жовтні цього року у Фатімі.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Мортгеджі
при саме найнижчих
3.99%
APR
30-тилітній термін сплати*

**Згадайте цю рекламу,
отримаєте \$50 знижку за кошт оцінки!****

Поговоріть з нашими спеціалістами
по мортгеджах, тел 773-328-7500 x283

302 E. Army Trail, Bloomingdale, IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave., Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany, NJ 973-887-2776

Пропозиція стосується тільки одноквартирних будинків або багатоквартирних будинків не більш 4-ох помешкань, коли в одному проживає власник. *На день 29 грудня 2015 р. процентна ставка на 30-річний особистий мортгедж до максимальної суми \$417,000 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 3.987% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); місячні оплати на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах вносять \$478.11. Оплата за аплікацію \$200, 0 поінтс. Місячна оплата не включає кошти оплат за податки й страхування дому; коли включити суму податків і страхування, місячна оплата буде вища. **\$50.00 знижка за кошт оцінки (appraisal) буде зарахована як кредит при отриманні мортгеджу (closing). Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, що живуть у визначених географічних місцевостях. Умови щодо процентної ставки і вимог можуть змінюватися без попередження. Вимагається оцінка фінансової спроможності і підтвердження кваліфікації. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний номер 1.888.222.8571.

Нормандський формат...

(Закінчення зі стор. 4)

та Франція надавали дипломатичну підтримку в ній. Це настільки стримувало Прусію, що вона перейшла на бік коаліції.

Петро I налякався і вирішив відмовитися від Мекленбургу, відвівши усі війська з нього, і навіть з Польщі.

Отаким дипломатичним чином зазіхання Росії в Західній Європі було припинено.

Однак, коаліції не вдалося відсунути політичний вплив Росії на Варшаву, а лише її воєнну російську загрозу.

Адже хоча цар і вивів свої війська з Польщі під тиском „Нормандської коаліції“, він так само міг би повернути їх назад, бо продовжував політично заповняти вакуум влади, яка створилася у конфлікті між шляхтою та Августом II – останній збунтувався, тому що Польський (Тихий) Сейм уже з 1717 року почав визнавати Петра I як гаранта конституційних прав шляхти та повноважень польського короля.

Звісно, Петро I використовував цей конфлікт собі на користь, щоб продовжити статус Польщі як свого сателіта.

Посередництво Росії

Посередництво Петра I у польському конфлікті нагадує Мінські перемовини. Вони роблять В. Путіна арбітром української політики. Це в його інтересах якнайдовше затягувати перемовини, щоб зламати Україну, змучити Європу або вибити інші уступки та компенсації від ЕС.

Залучення „незацікавленої“ Франції та „настрашеної“ Німеччини до

Мінських переговорів – це вже перевага для Росії. Москві легше говорити з „беззубими“ французами та німцями, ніж з Великою Британією або США, чії геополітичні позиції подібні до російських.

Також Франція та Німеччина можуть займати пасивну позицію, особливо коли вони знають, що певна частина Донбасу підтримує Росію.

Так само, як першій коаліції не вдалося відсунути політичний вплив Москви через неоднотайність поляків, – так само зараз Європа може не впоратись через неоднотайність українців.

Якщо українські політики не впровадять європейські реформи, вони не позбудуться впливу Москви.

ЕС дає безвізовий режим та робить зону вільної торгівлі з Україною, щоб замінити російський вплив, бо без цих кроків Україна впаде під тиском. Також це є ті важелі Європи, якими вона може показати свою силу, адже вони є зразками сили повоєнної Європи.

Головні висновки

Захоплення Балтики – майже так само важливе, як захоплення України.

Різниця в тому, що Україна є масштабнішим лакомим шматком і важливіша в геополітичному розумінні як перший майданчик для наступу на Європу. Балтійський регіон – інший коридор в Європу, який ближче розташований до „Мекленбурзької межі“.

У ті часи України як держави не існувало, проте її території відігравали важливу роль. Усе, що робив Петро I у Польщі, В. Путін тепер робить в Україні. Як і Петро I, В. Путін хоче побудувати „Велику

Росію“.

Тому війна в Україні – це засіб заявити Європі про Велику Росію та зупинити розширення ЕС.

Анексуючи Крим та розвиваючи війну на Донбасі, Росія діє як класична Велика держава. В. Путін наповнює досягнув своїх цілей, бо Європа по-новому рахується з Росією. Залишилося лише зупинити ЕС.

Для Росії це перш за все європейський конфлікт, а не український, бо під час Революції Гідності ЕС підійшов до кордонів Росії. Для російського ведмедя Україна не противник.

Отже, для Франції та Німеччини – це війна за утримання ЕС, де вони відіграють ключові ролі, а не за Україну. Тобто це є оборонний конфлікт їхніх позицій в Європі.

А відколи Франція відмовилася надати „Містралі“ Росії, Великій Британії нема за що переживати, бо баянс сил суттєво не зміниться на Балтійському морі. Можливо, була домовленість між Парижем та Лондоном про те, що Париж не віддає „Містралі“, а Лондон не втручається у нормандський формат.

Рекомендації

Україні потрібно залучати Велику Британію до Нормандського формату. Вона разом з США – а не Франція чи Німеччина – є первинними підписантами Будапештського меморандуму.

Франція підписала паралельну, але слабшу „Будапештську“ угоду, а Німеччина ніколи її не підписувала. Отже, Німеччина не є аж настільки важлива для української безпеки.

Велику Британію треба переконати підтримати ЕС в царині міжнародної політики. Коли Британія

співпрацює з Францією, вона може взяти на себе завдання відсунути російську загрозу поза межі політичної Європи або відстояти честь Польщі, оголосивши війну нацистській Німеччині.

У геополітичному розумінні Україна є новою Річчю Посполитою, за вплив на яку боролися Європа і Російська імперія декілька століть назад.

Канада, як „м'яка сила“, може бути лобістом України в Лондоні. Канадський Міністер закордонних справ Стефан Діон представляє Канаду як активного дипломатичного посередника у декількох гарячих зонах – чому б не задіяти тоді Канаду в українському конфлікті?

Європу потрібно переконувати, що Україна не є маргінес континентальної Європи, а навпаки – її початок. Україна є новим геополітичним кордоном Європи.

В. Путін майже досягнув усіх своїх цілей, окрім припинення ідеї розширення ЕС. Але якщо Європа відступить, це буде кінець України.

Також позиції Франції та Німеччини в ЕС стануть хибкими. Відступ Європи остаточно символізуватиме кінець проєкту ЕС та означитиме повернення до ери „Великих держав“. А це не вміщається в європейські поствоєнні рамки. Тому конфлікт в Україні буде затяжний і не матиме конкретної розв'язки, прийнятної для України, Європи та Росії.

„Українська правда“, 18 січня

Володимир Паславський – спеціаліст з питань державного управління та міжнародної політики, президент дорадчої фірми „Providence Group“, Торонто.

Що ж то буде далі?

(Закінчення зі стор. 1)

зидент в момент остаточного головування за сумнівні, з багатьох точок зору, зміни до Конституції вдався за підтримкою до „Опозиційного блоку“ і позакоаліційних фракцій, то натрапив би на нову і дуже потужну опозицію в парламенті. Були навіть припущення, що об'єднуються „Народний фронт“, „Самопоміч“, Радикальна партія і „Батьківщина“.

Але вже з початком грудня прогнози все більше виглядали на користь 300 голосів. В хід знову пішов тиск на депутатів і політичні торги, а на торгах Президент розуміється. Наприклад, крісло під прем'єром Арсенієм Яценюком, котре вже дуже хиталося, і відставка уряду здавалася неминучою, раптом вирівнялося і стало на своє місце. Бо А. Яценюк запевнив П. Порошенка, що фракція „Народного фронту“, а це 81 депутат, неоднотайно віддасть голоси за зміни.

З початком січня з'явилися чутки, що й Радикальна партія і також „Батьківщина“, швидше за все, проголосують за зміни.

Здавалося, що довкола П. Порошенка от-от виникне атмосфера цілковитого довір'я і підтримки. І справді, його прихильники висувують вельми вагомий аргумент: зміни до Конституції зумовлені не особистим пляном президента, а Мінськими домовленостями, за якими стоять дуже зацікавлені в мирі Німеччина і Франція.

Крім усього, Росії вже не до Донбасу, бо вона аж стогне від економічних санкцій, тому Володимир Путін шукає способів позбутися

донбаської халепи, не втративши при цьому „геополітичного обличчя“. Й ось, мовляв, серйозна підстава так думати: В. Путін присилає прямо до Києва нового переговорника – „миролюбного“ Бориса Грізлова, призначеного новим представником Росії в мінській Тристоронній контактній групі щодо замирення в Донбасі.

Але якраз історія з приїздом Б. Грізлова кинула нову плямку на репутацію П. Порошенка. У пресі з'явилися підозри, що нового путінського післанця до Києва запросив сам П. Порошенко. Під час своєї прес-конференції 14 січня на запитання журналістів, чи справді так було і чи президент мав окрему зустріч з Б. Грізловим, П. Порошенко покривив душею і відповів дуже обтічно, неясно і неправдиво – що зустріч нібито відбувалася в межах Тристоронньої контактної групи.

Це теж про щось говорить: жоден з політичних оглядачів і експертів не оцінив згадану прес-конференцію позитивно. Навпаки – всі підкреслювали негатив: Президент не відчуває за собою великої місії українського державотворця, не має далекоглядної стратегії, не має візії шляхів, якими Україна підійметься до рівня найрозвинутіших держав світу. Натомість все більше виявляє себе виконавцем чужої волі – німецької, французької, московської, лише не своєї. І в цьому Україна різким чином відрізняється від сусідньої Польщі. Минулого року до влади у Варшаві прийшла консервативна партія „Право і справедливість“, котра хоче зберегти Польщу національною державою і тому не приймає деяких явно антинаціональних тен-

денцій Брюселю. Коли цими днями Єврокомісар Гюнтер Етінгер немудро обмовився про необхідність „нагляду за Варшавою“, польський Міністер юстиції Збігнев Зьобро так йому відповів: „Ви висловилися за те, щоб помістити Польщу під нагляд. Такі слова, сказані німецьким політиком, викликають у поляків найгірші асоціації. І в мене теж. Я – онук польського офіцера, який під час Другої світової війни боровся у лавах підпільної Армії Крайової з „німецьким наглядом“.

Чи можна уявити, що хтось з українських провідників відважився б на такий сміливий захист національної честі від російського нагляду?

Київське президентське середовище з усіх сил намагається створити враження, що Україна виграє, дотримуючись мінських домовленостей, тому що і Росія, і Європейський Союз зацікавлені в якомог швидшому закінченні війни на Донбасі. І також Америка, бо Президент Барак Обама невдовзі закінчує свою каденцію і хоче увійти в історію великим миротворцем. Нібито Вашингтон вже порозумівся з Москвою щодо українського питання, і про це нібито має свідчити сам факт недавньої шестиденної зустрічі Вікторії Нуланд з найближчим путінським радником Владиславом Сурковим в Калінінграді.

Хоч би якими реалістичними здавалися сподівання на те, що пригнічена санкціями Москва готова до компромісів, нещодавнє, всередині січня, інтерв'ю В. Путіна для берлінського видання „Більд“ дозволяє лише одне тлумачення: жодних поступок Києву. Ось його безапеляційне розуміння справи:

„Пункт 9-ий Мінських угод передбачає відновлення повної контролю над державним кордоном з боку уряду України на підставі закону України про конституційну реформу до кінця 2015 року за умов виконання пункту 11, тобто проведення конституційної реформи. Тобто, спочатку конституційна реформа, вибори на Донбасі, а потім на основі цих процесів створення атмосфери довіри і завершення всіх завдань, у тому числі закриття кордону“.

Іншими словами, Мінські домовленості – вода на млин Москви. Проводити вибори на Донбасі, а вже потім виводити звідти російські війська і відновлювати державний кордон з Росією – це для України означає ризикувати самою своєю державною незалежністю.

Скільки ж триватиме це прокляття над Україною – ілюзії щодо „добрих намірів“ Росії? Якою ж низькою мусить бути інтелектуальна, розумова якість української влади, якщо страшна історія нищення України Росією дотепер нічого не навчила українських державних провідників? Як же вони дивитимуться своєму народові у вічі після того, як миротворча риторика Москви і на цей раз виявиться підлим обманом? А вона такою виявиться. І ніякі санкції, ніякий тиск Заходу на Москву не змінить її україножерних зазіхань.

Тому погоджуватися на вимогу Мінських угод щодо „особливого статусу“ Донбасу і задля цього змінювати Конституцію – це означитиме, що поки українські вояки стоять неприступною стіною проти ворога на сході, країну тихцем, в напівтаємних політичних торгах, зраджує її власна влада.

Твори Гніздовського представили в Черкасах

На виставці Якова Гніздовського у Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 14 січня за сприянням Міністерства культури України, Посольства США в Україні та Фондації „Відкрита Україна“ до 100-річчя від дня народження Якова Гніздовського у обласному художньому музеї відкрилася виставка його творів.

Близько 100 робіт американського графіка та живописця українського походження прибули до Черкас з Національного художнього

музею України та Національного музею ім. Андрея Шептицького у Львові.

Художник працював у надзвичайно складній техніці дереворізу, надихаючись творчістю Альбрехта Дюрера. Його твори зберігаються в Національному музеї американського мистецтва, Музеї образотворчого мистецтва в Бостоні, колекції Білого Дому, Музеї модерного мистецтва у Більбао, Картинній галереї Вініпегу, багатьох університетах та приватних колекціях.

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки!

Спеціальні вищі відсотки на Сертифікати

1.60% APY*	ТЕРМІН ВКЛАДУ 4 років
0.75% APY*	1 рік
0.30% APY*	3 місяці

Примітки: *APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на сертифікати. Пропозиція дійсна з 6/8/2015. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунку може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 EAST RIDGE ROAD | ROCHESTER, NY 14621 | 585.544.9518

BRANCH OFFICES: | ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA
518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733

PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY
503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545.6276

Coming Soon! New Branch location in the Seattle, WA area

ВЕСНЯНІ та ВЕЛИКОДНІ КУРСИ і ЗАНЯТТЯ 2016 р. в УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

На заняття потрібно реєструватися заздалегідь: 212.228.0110

ВИШИВАННЯ

Відбудеться вісім занять, пристосованих як для початківців, так і для вишивальниць з певним досвідом. Будуть лекції з історії, техніки і естетики української вишивки. На курс можуть зголошуватися діти від 10 років і дорослі. Заняття відбуватимуться у двох сесіях по суботах.

Дати: (I) 23 січня – 12 березня; (II) 2 квітня – 4 червня (окрім 30 квітня і 28 травня)
Час занять: 1:00–3:30 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 10 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПОЧАТКОВИЙ КУРС ТКАЦТВА

У цьому чотири-тижневому курсі на малому верстаті учасники будуть вивчати основні ткацькі техніки. Темі курсу включають вивчення частини верстата, як обчислити і зробити основу, як почати ткати, і як читати ткацькі взори. До кінця курсу кожний студент виробить свою власну текстильну тканину. На курс можуть зголошуватися діти від 12 років і дорослі.

Оплата включає ткацькі верстати для використання під час занять і всі необхідні матеріали, та традиційні зразки проєктів.

Заняття відбуватимуться у двох сесіях по неділях.

Дати: (I) 7–28 лютого; (II) 3–24 квітня

Години занять: 11:30 ранку – 2:00 по полудні

Оплата за курс: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 12 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Василь Найда

ВИРОБЛЕННЯ ҐЕРДАНІВ

Чотири заняття, на яких дорослі і діти від 12 років можуть навчатися робити ґердани. Ці традиційні нашійні прикраси з дрібних намистин носили з народним убранням в різних районах України. Заняття відбуватимуться у двох сесіях по суботах.

Дати: (I) 6–27 лютого; (II) 2–23 квітня

Час занять: 10:00 ранку – 12:30 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 40 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 35 дол.; діти від 12 до 16 років – 15 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Ольга Лесько

ПИСАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

Діти від 12 років і дорослі матимуть нагоду навчитися писати писанки з традиційними українськими мотивами.

Неділя, 6 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–5 по пол.*

Неділя, 13 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.

Субота, 19 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.

Неділя, 20 березня о год. 11 ран. – 1 по пол. або 2–4 по пол.

*Майстерня для дорослих від 18 років, що пишуть писанки два роки або довше. Просимо принести власні кістки, ручні або електричні.

Оплата за одне заняття: Дорослі – 15 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 10 дол.; діти від 12 до 16 років – 5 дол.; майстерня – 25 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Анна Ґбур, Леся Лебедь, Еміль Робинс

УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і молоді від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими великодними традиціями та практично навчатимуться пекти паски.

Дата: субота, 12 березня

Час заняття: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПОКАЗ ТЕХНІКИ ПИСАННЯ ПИСАНОК

Досвідчені писанкарки демонструватимуть процес писання писанок. Також буде показаний фільм Славка Новицького *Писанка*. **Реєструватися на показ заздалегідь не потрібно.**

Дата: субота, 19 березня

Час: 1:00–5:00 по полудні

Демонстрація писання писанок і показ фільму є безкоштовними з оплатою вступу до музею (вільний для членів і дітей до 12 років; \$6 студенти й пенсіонери; \$8 дорослі).

Писанкарки: Анна Ґбур, Оля Рудик

УКРАЇНСЬКІ ВЕСІЛЬНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і молоді від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими весільними традиціями включно з прикрашенням гілця та практично навчатимуться пекти коровай.

Дата: субота, 21 травня

Час заняття: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за навчання: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Богданна Слиж, Любов Волинець, Ляріса Зелик

The Museum's programs are supported, in part, by the New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew Cuomo and the New York State Legislature.

The Ukrainian Museum's traditional arts programs are supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

The Ukrainian Museum

222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

All programs include access to Museum galleries!

Museum hours:
Wednesday – Sunday
11:30 a.m.–5:00 p.m.

Дейвіз і Віткрофт...

(Закінчення зі стор. 5)

році не пошкодувало грошей для публікації збірника, що складався з 188 документів у вигляді кольорових ксерокопій. У збірнику з абсолютною точністю відтворювалися кольори і фактура паперу і машинодруку, чорнильних і олівцевих резолюцій, навіть дірки на аркушах з розшиті перед копіюванням архівної справи.

Ось, наприклад, протокол політбюро ЦК ВКП(б) від 8 лютого 1933 року, що зберігався в „особливій папці“ (різновид цілком таємної документації, правилами якої передбачалися обов'язкове повернення документу до вищої інстанції і заборона згадувати його на письмі). Політбюро ЦК предписувало виділити на продовольчі потреби Північного Кавказу 300 тис. пудів жита, а Дніпропетровській і Одеській областям – по 200 тис. пудів. Текст завірявся червоною печаткою політбюро ЦК ВКП(б) і підписом, теж червоними чорнилами, секретаря ЦК. Сталіна.

У передмові до цієї книги (518 аркушів кольорових ксерокопій) керівник Федерального архівного агентства Володимир Козлов писав: „Російським історикам і архівістам приховувати нема чого. Всі документи відкриті, і ми пропонуємо перед тим, як шанувати міжнародні або національні державні структури побажати висловитися з політичними оцінками про „голод-геноцид“ в Україні, не поспішати з ними. (Голод в СРСР. Famine in the USSR. 1930-1934. – Москва, 2009. – С. 7). Тут, як кажуть, ні додати, ані відняти. Про який геноцид могла йти мова?

Коли археолог натрапляє на шар землі з розтровою античною скульптурою, він обережно підбирає уламки, позначаючи розташування кожного по глибині, довжині й ширині залягання, а потім роками відтворює її первинний вигляд, припасовуючи уламки один до одного. Я опинився у становищі такого археолога 25 років тому, коли почав досліджувати український голод 1932-1933 років.

Кожний фрагмент ретельно прихованих і майстерно замаскованих злочинних дій очільника Кремля, які були пов'язані з загальносоюзним голодом та українським Голодомором, знайшов властиве йому місце в тексті півдесятка монографій з реконструкцією подібних дій. На жаль, за кордоном моя реконструкція знайома тільки вихідцям з України. В Канадському інституті українознавчих студій готується книга про український Голодомор англійською мовою, але вона ще не надрукована.

З чіткими аргументами я міг би солідаризуватися в дискусії між Р. Дейвізом і С. Віткрофтом, з одного боку, і Р. Конквестом, з другого? Щиро признаюсь: погоджуюсь з усіма. Не погоджуюсь тільки з твердженням Р. Конквеста про те, що Сталін бачив голод, який насувався, але нічого не зробив для його усунення, оскільки поставив інтереси радянської держави вище необхідності нагодува-

ти голодуючих. Дійсність виявилася набагато жакливішою. Український Голодомор мав іншу природу. Мільйони людей загинули мученицькою смертю тільки через те, щоб Сталін зберіг за собою крісло Генерального секретаря ЦК ВКП(б), яке під час економічної кризи під ним захиталося.

Готовність погоджуватися з обома учасниками дискусії викликана тим, що треба відділяти загальносоюзний голод 1932-1933 років, який у 1932 році мав місце і в Україні, від Голодомору 1933 року в Україні. Загальносоюзний голод був викликаний конфліктом між державою і селянами з приводу хлібозаготівель. Він був неочікуваним для Сталіна і, зрозуміло, небажаним. Подібно Володимирові Ленінові у березні 1921 року, він зробив висновки і кардинально змінив правила гри між селянами та державою.

Натомість Голодомор жодною мірою не пов'язувався з хлібозаготівлями. Він був наслідком каральної операції, яку Р. Конквест справедливо назвав терором голодом. Датувати Голодомор двома роками можна тільки тому, що каральна операція була випробувана в листопаді-грудні 1932 року на селах, поставлених на „чорну дошку“.

У нас й досі багато хто ототожнює комунізм з таким суспільством, де матеріальні і культурні блага розподіляються між людьми за потребами. Легенда про таке „світле майбутнє“ була необхідною. А насправді досить зазирнути в „Маніфест Комуністичної партії“ Карла Маркса і Фрідріха Енгельса, щоб зрозуміти, що таке комунізм. Вони писали: „Комуністи можуть виразити свою теорію одним положенням: знищення приватної власності“ (Том 4, стор. 422).

Будуючи ось такий комунізм в 1918-1920 роках, В. Ленін успішно справився з великими власниками, маючи підтримку робітників і селян, але спіткнувся на селянах, які боронили від держави продукти своєї праці і не бажали об'єднуватися в комуні. В результаті комуністичне будівництво закінчилося економічною кризою та голодом. На поміч більшовикам тоді прийшла природа з неймовірно тяжкою посухою, яка замаскувала катастрофічні наслідки комуністичного експерименту. Раніше, ніж посуха почалася, В. Ленін зрозумів, що треба переходити до нової економічної політики. Але в пам'яті покоління голод 1921 року залишився наслідком посухи.

Будуючи комунізм в 1928-1932 роках, Сталін так само вперся в економічну кризу, найбільш тяжким наслідком якої став голод 1932-1933 років. Чому реалізація комуністичної доктрини закінчувалася економічним розвалом, найпершою ознакою якого ставав голод? Марксів „науковий комунізм“ був таким же утопічним, як всі подібні вчення. Услід за ліквідацією приватної власності вимагалось позбутися товарно-грошових відносин і ринку, тобто перейти з товарообігу на продуктообмін. Сталінові треба було позбавити селян приватної власності на засоби виробництва, які забезпечували їхню економічну незалежність від держа-

ви й одночасно ставили державу в економічну залежність від сільських товаровиробників.

Незважаючи на терор, одним з проявів якого була „ліквідація куркульства як класу“, державі вдалося здійснити суцільну колективізацію тільки в артільній формі, тобто залишити селянам присадибне господарство. Конфіскація майже всієї продукції, що вироблялася в колективному господарстві, призвела до відмови селян працювати в колгоспі і загубила більшої частини врожаю 1932 року. Внаслідок цього голод спалахнув і в місті, і на селі. В місті – через те, що у держави не вистачило ресурсів для централізованого розподілу хліба за картками, а в селі – через те, що заготівельники забрали весь наявний хліб в рахунок боргу по хлібозаготівлях.

У січні 1933 року Сталін запровадив замість безрозмірної продрозверстки 1930-1932 років обов'язкові постачання зерна державі колгоспами та одноосібними господарствами, тобто перевів відносини між державою та селянами на податкову основу. Це означало, що після сплати податку в натуральній формі селяни одержували змогу вільно розпоряджатися виробленою продукцією, включаючи її продаж на ринку. Це означало також, що за ними визнавалось право приватної власності (зрозуміло, під іншим терміном) на вироблену продукцію.

Це означало, нарешті, кардинальну корекцію марксової доктрини комунізму. К. Маркс, як відомо, поділяв комунізм на дві фази за ознакою розподілу матеріальних благ: соціалізм з розподілом по труду і власне комунізм з розподілом за потребами. Але він не поділяв комунізм на дві фази за ознакою виробництва матеріальних благ. Побудова соціалізму означала для нього реалізацію всієї тріади, тобто ліквідацію приватної власності, товарно-грошових відносин і ринку.

Після скасування продрозверстки і переходу до обов'язкових постачань сільськогосподарської продукції державі Сталін непомітно пересунув вимогу ліквідації товарно-грошових відносин та ринку на другу фазу комунізму, з розподілом матеріальних благ за потребами.

Перед тим, як називати факти, треба усвідомити, як Сталін сприймався суспільством на початку 30 років. Це не був той Сталін, який згвалтував суспільство Великим голодом і Великим терором, а в другій половині 1940-их років став на чолі наддержави. Це була фігура, рівновелика іншим керівникам країни. Восени 1932 року йому кинула виклик група діячів російського уряду, яка почала розглядати генеральну лінію ЦК ВКП(б) в її сталінському виконанні як загрозу для партії. Відповідаючи на виклик, Сталін заявив 27 листопада 1932 року на об'єднаному засіданні політбюро ЦК і Президії Центральної контрольної комісії ВКП(б), що в економічній кризі винні антирадянські елементи в колгоспах і радгоспах, по яких треба завдати „смертельний удар“. Суть цього „удару“ генсек не розкрив, але

вона відтворюється наступними подіями. Мова йшла про чекістську операцію у складі трьох акцій: а) конфіскації всього продовольства тривалого зберігання, нагромадженого в селянських садибах до наступного врожаю; б) заблюкування пограбованих селян в їх селах; в) інформаційної блокади.

Жодних письмових розпоряджень про конфіскацію всієї їжі, навіть прописаних в „особливих папках“, не існувало. Більше того, коли запозятливі керівники Старомінського райпарткому Північно-Кавказького краю ухвалили конфіскувати у боржників по хлібозаготівлях всю наявну їжу, голова радянського уряду В'ячеслав Молотов обурено назвав таку постанову небільшовицькою. Але сотні спогадів свідків голоду підтверджують, що організовані чекістами бригади голодуючих незалежних вилучали абсолютно всю їжу, створюючи неможливу для виживання ситуацію.

Чекістська операція в масштабах всієї України почалася з телеграми Сталіна керівникам республіки, надісланої 1 січня 1933 року. Через них вождь звертався до українського селянства з вимогою здати державі „розкрадений і прихований хліб“, хоч знав, що село не має хліба в таких кількостях, щоб задовольнити державу. Тим, хто хліб не здасть, генсек загрожував суворими карами. Проте телеграма була не стільки загрозою, скільки сигналом до масових обшуків. Встановити тих, хто не виконав вимогу про здачу хліба, можна було тільки обшуками.

Замаскована під звичні зимові хлібозаготівлі, чекістська акція мала три фази: організаційну (з 1 по 5 січня), активну (з 6 січня по 7 лютого) і знеболюючу (з 8 лютого). У спогадах тих, хто вижив, голод 1932 року і Голодомор накладалися один на один, але в пам'яті деяких свідків смуга суцільних обшуків з конфіскацією всієї їжі пов'язувалася з Різдом Христовим (6 січня). Перший документ про державну допомогу голодуючим датувався днем 8 лютого.

Суть будь-якого терору полягає у знищенні певної кількості „неслухняних“ з метою добитися покори всіх інших. Продовольча, фуражна і насіннева допомога мала своєю метою забезпечити весняну сівбу. Всі наступні кампанії мусили здійснюватися за новими правилами: частину врожаю – державі за обов'язковими натуральними поставками, все, що залишиться – селянам. Такий порядок зберігався до кінця існування радянського ладу.

Чому Сталін не обмежився переходом до обов'язкових постачань, які знімали глухий кут у відносинах з селянством, і завдав свій „смертельний удар“? Україна і Кубань, яка бажала возз'єднатися з Україною, були небезпечні для нього. Завдяки інформаційній мережі органів державної безпеки він знав, що в Україні визріває соціальний вибух, рівновеликий тому, що стався навесні 1930 року. Створення ситуації абсолютного голодування усувало таку загрозу.

Київ

В Канаді зняли...

(Закінчення зі стор. 10)

шовиків. Але група більшовиків під керівництвом цинічного юнака Сергія, відправляється в Смілу для організації штучного голоду.

Батько Юрія Ярослав і дід Іван

героїчно захищають містечко, але вони безсилі проти більшовицької навали. Після того, як захопленого в полон Ярослава стратили, поранений Іван шукає помсти та намагається змиритися з утратою свого сина-воїна і паціфізмом онука Юрія. Чи зможе кохання Юрія та Наталки пережити цей геноцид?

TAILOR WANTED - \$26/HR – NEW YORK CITY

Part Time or Full Time

Need a tailor for alterations on men's custom suits and shirts.
Minimum 15 years of tailoring experience in menswear required.

Must speak English.

Location: 37 W 57th St., New York, NY 10019
info@shirtclubnyc.com • 212-588-8825

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Різдвяні подарунки привезли з Німеччини

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – 9 грудня 2015 року до міста прибув гуманітарний вантаж від німецького благодійного фонду „Круглий стіл“. Цей проект під назвою „Різдвяний конвой 2015“ фонд здійснює за програмою „Діти допомагають дітям“.

У супроводі німецької делегації з 38 осіб в Одесу прибуло чотири вантажівки з 16 тис. подарункових наборів. Ця допомога призначена для переселенців з окупованих тери-

торій, яких в місті зареєстровано понад 20 тис. осіб, з них 7,000 – одинокі люди і діти, що перебувають під опікою соціальних служб міста.

З нагоди прибуття гуманітарної допомоги у актовій залі міського центру соціальних служб для родин, дітей і молоді відбулася прес-конференція, в якій взяли участь представники міської ради, благодійного фонду „Круглий стіл“, Посольства Німеччини і німецької громади в Одесі. Для учасників школярі представили концертну програму.

Одеські школярі з організаторами благодійної акції.

Повернення п'єси Карпенка-Карого

Світлана Орел

КИРОВОГРАД. – П'єса Івана Карпенка-Карого „Наймичка“ 22 листопада 2015 року повернулася на сцену обласного академічного драматичного театру ім. Марка Кропивницького через 130 років з часу створення і через 25 років після вистави у театрі в 1990 році, коли у ній продовжували втілювати радянський стереотип клясового трактування драми головних героїв, хоча він уже не відповідав суспільним світовідчуттям.

Насправді вистава про інше – про спокусу, гріх, покару та каяття. Як зауважив головний режисер театру Євген Курман – це драма античного, шекспірівського масштабу. Виходить,

ця прем'єра – чи не перше правдиве трактування п'єси І. Карпенка-Карого на сцені театру корифеїв.

Час переосмислення повертає мистецькі глибини, затоплені і затінені риштуваннями радянської поверховості та верховладства. Хто ж знімав ці риштування? Режисер Володимир Савченко, який багато років віддавав театрові, але останні роки живе й працює у іншому місті.

Так само, як досі не була популярна „Наймичка“ І. Карпенка-Карого, так не була знана широкій аудиторії і музика Миколи Аркаса, яка дуже точно інтонувала спектакль, посилюючи його емоційні барви, сприяючи тому рідкісному в останні роки почуттю очищення.

Майстриня вишила картину бісером

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Народна майстриня з села Гаї-Лев'ятинські Наталія Парійчук створила свій найбільш трудомісткий художній витвір – картину „На гойдалці“. На неї вишивальниця використала 54 тис. бісеринок. Цю спробу сільська аматорка бісерного вишивання вважає генеральною репетицією перед наступним своїм твором, що має стати в Україні рекордним.

Загалом картина вийшла доволі привабливою. Дехто вважає її навіть кращою, ніж її створив безпосередній автор Іван Кожем'якин. Втім, Н. Парійчук цим не переймається. Каже, що просто хотіла передати красу художнього полотна не фарбами, а бісером, яким заповзлася вишивати картини.

Копія картини І. Кожем'якіна „На гойдалці“ потрапила до Уманського художнього музею у другій половині ХХ ст.

Наталія Парійчук. „На гойдалці“ (полотно, бісер).

Урочисто відзначили 210-річчя гімназії

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Жителі та гості Бережан, педагоги та учні Бережанської гімназії ім. Богдана Лепкого 2 вересня 2015 року відзначили 210-річчя гімназії, однієї з найдавніших у Галичині та Україні.

Найкращим гімназістам доручили запалити свічки пам'яті на могилах професорів та учнів гімназії, а також на могилах воїнів УПА, зв'язкової УПА Галини Дидик, воїна Олександра Філя, який загинув на сході України.

1805 року колишні галицькі урядники перевели гімназію зі Збаража до Бережанської ратуші. Опікувалась навчальним закладом княгиня Ізабела Любомирська. 2 вересня 1805 року гімназія відчинила двері для учнів перших п'яти клас. Спочатку мовами викладання були німецька і польська. У 1905 році створили перші україномовні класи.

Тут працювали відомі українські діячі освіти, науки і культури Олександр Барвінський, Б. Лепкий, Степан Томашівський, Роман Борковський та інші. Учнями різних років були Лев Лотоцький і його сини Антін, Володимир-Богдан та Михайло, Ярослав Бабуняк, Павло Баб'як, Мирослав Лабунька, Михайло Осадца, Ярослав Старух, Маркіян Шашкевич та інші особис-

Виступають гімназисти воєнних років (зліва): Мирослава Костів-Райтер, Василь Мрочко та Богдан Сендецький. (Фото: Тетяна Будар)

тості, а також чимало діячів польської, німецької, єврейської, чеської культур.

Гімназія діяла до 1944 року і у 1992 році відновила свою діяльність. Сьогодні гімназія входить до числа найкращих шкіл України.

На святі поділилися спогадами гімназисти минулих років Мирослава Костів-Райтер, Василь Мрочко, Богдан Сендецький. Надхненно звучали під час святкового дійства поезії й пісні у виконанні учнів гімназії.

У кінці розгорнули полотно з відбитками рук гімназистів, яке священники окропили свяченою водою, щоб відправити полотно у ті військові частини, де служать колишні гімназисти.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує

на доповідь

Миколи Рябчука

політолога, письменника,
президента Українського ПЕН-клубу
стипендіата програми Фулбрайта 2016 р.

**„Ватники“ проти „Укронів“:
етнічне іншування та
стереотипізація під час
російсько-української війни**

**в суботу, 6 лютого 2016 року
о 5-й годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

НОВІ ВИДАННЯ

Книга про Ісповідника Віри

До 70-ої річниці арешту та ув'язнення Слуги Божого Патріярха Йосифа Сліпого (1892-1984) у львівському видавництві „АРТОС“ побачила світ книга відомого американського історика Ярослава Пелікана (1923-2006) під назвою „Ісповідник між Сходом і Заходом. Портрет українського кардинала Йосифа Сліпого“ в перекладі з англійської мови д-ра Ірини Іванкович.

Книга присвячена богословській та організаторській діяльності Патріярха Йосифа Сліпого і його ролі в житті та історії Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ).

У першій частині під назвою „Спадщина Патріярха Йосифа“ Я. Пелікан з'ясовує місце УГКЦ як Церкви між Сходом і Заходом, яка стала спадкоємицею дискусійної спадщини свв. Кирила і Методія.

Автор аналізує питання помісности та вселенськості в історії слов'ян, розглядає моделі поєднання між Сходом і Заходом, а також висвітлює далекоглядні пляни Митрополита Андрея Шептицького.

У другій частині – „Покликання Патріярха Йосифа“ – Я. Пелікан змальовує багатогранний образ Ісповідника Віри: томіста, реформатора богословських студій, незвичайного в'язня, митрополита на вигнанні, кардинала і патріярха.

Владика Любомир Гузар, який особисто знав Я. Пелікана, написав до книги передмову. Вступне слово авторства Голови Релігійного Товариства українців католиків „Свята Софія“ США (ТСС А) академіка Леоніда Рудницького накреслює передісторію цієї праці, яка побачила світ 1990 року в американсько-

му видавництві „Ердман“ (Мишиген). Це рівночасно і захоплюча розповідь про довголітню приязнь між Л. Рудницьким та Я. Пеліканом, у висліді якої й зродилася ідея написання книги про Патріярха Йосифа.

Автор післямови президент Товариства „Свята Софія“ в Римі о. Марко Ярослав Семененко ставить акцент на різноплановості та детальності Пеліканового наративу й аналітики, завдяки яким постать Йосифа Сліпого постає перед нами у більшій повноті і різноманітності аспектів, а його погляди щодо тих чи тих питань церковного життя стають зрозумілішими.

Книгу доповнено численними унікальними світлинами з архівів Центру студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого, що діє при ТСС А у Філадельфії.

Презентації книги в Україні відбулися 25 вересня 2015 року – в Києво-Могилянській академії, 28

вересня – у Тернопільській вищій духовній семінарії УГКЦ, 29 вересня – у Львівському музеї етнографії та художнього промислу, 30 вересня – в Івано-Франківській Архiepархії УГКЦ.

Товариство „Свята Софія“ США

Побачила світ книга о. Юрія Кміта

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Через 90 років після першої публікації вийшла друком книга духовного опікуна вояків армії Західно-Української Народної Республіки, письменника та публіциста о. Юрія Кміта (1872-1946) під назвою „Добрий посів. Проповіді на свята цілого року“.

Історія першого тиражу доволі складна, а навіть трагічна: частину накладу було спалено за наказом новоприбулої влади 1944 року, ім'я ж автора значилося у розстрільних або виселенських списках. Нове, мистецьке видання, що його ініціював внук священика маляр Юрій Гура, якісно відрізняється від попередніх видань. Насамперед, воно адресоване не лише до україномовної читацької аудиторії, але й до англomовного читача.

Переклад проповідей англійською мовою виконали академік Національної Академії Наук України Леонід Рудницький та професор Ла Сальського університету Микола Рудницький. Понадто,

книгу ошатно доповнено численними репродукціями картин авторства Ю. Гури, які підсилюють актуальність спадщини о. Ю. Кміта.

Книгу відкриває передмова Л. Рудницького та М. Рудницького „Юрій Кміт: священик, письменник, патріот“, у якій автори подають коротку біографію о. Ю. Кміта, аналізують літературно-проповідницький стиль, підкреслюючи понадчасовість його поглядів та переконань, його глибоку віру, патріотизм, любов до своєї культури та науки. Структура проповідей, що її застосовував автор, дотримується класичного ритму, що має чіткий вступ, середину та закінчення. Однак хід думок, вплетених у ці проповіді, неодноразово набирає непередбаченого, а навіть драматичного курсу. В остаточному підсумку, кажуть перекладачі, послання о. Ю. Кміта є доволі чітке і безпосереднє: любити Бога, любити свою країну і свій нарід.

Цю тематику продовжує Михай-

ло Городинський у передмові „Погляд через століття“. На його думку, успіх книги криється у вмінні автора поєднати та звести релігійні та соціальні проблеми у причинно-наслідкові зв'язки, поєднати доведення релігійної думки з історичною ретроспективою.

У книзі представлено 27 проповідей на усі свята літургійного року – від Введення Пресвятої Богородиці в храм до Собору св. Архистратига Михаїла.

Збірник призначено для молодих родин у вихованні дітей, для випускників духовних і світських шкіл, священиків, вчителів, викладачів і всіх, кому не байдуже виховання свідомого національного нового покоління.

Наведені в книзі документи біографії о. Ю. Кміта та спогади Ю. Гури дають можливість читачам ширше пізнати умови написання і друку книги та гідно оцінити громадянський подвиг автора.

Жертовна праця о. Ю. Кміта з

формування та видання цієї книги повністю відповідає словам Митрополита Андрея Шептицького: „Не потоком шумних фраз, а тихою невтомною працею любіть Україну“.

Товариство „Свята Софія“

Видано „Поетичну топоніміку України“

Євген Цимбалюк

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. – Вийшла у світ „Поетична топоніміка України“ – чи не перша на українських теренах книга, в якій література тісно переплелася з просвітництвом і в якій автори освідчуються в любові до місцини, де народилися, де мешкають.

Ідею створення видання подала Олеса Франко з Калуша, правнучка рідного брата клясика української літератури Івана Франка. Загалом збірник на 340 сторінках містить художні твори і краєзнавчі довідки 77 авторів про 90 населених пунктів України. Автором ідеї альманаха є також поетеса Наталя Хамоуда.

„Цікавим є і саме зародження книги. Ідея була викладена в Інтернет із тим, аби літератори, краєзнавці з усієї України поділилися творчими набутками про свою малу батьківщину“, – зазначає Любов Сердуніч з Хмельниччини, котра стала редактором-упорядником видання.

Відгукнулися на пропозицію сотні майстрів слова, які вважають своє село чи місто не просто мальовничим, а найкращим у світі.

З настанням нового року почалася презентаційна тура книги та письменників, що долучилися до її створення у населених пунктах України, які представлені в книзі.

Любов Сердуніч з книгою „Поетична топоніміка України“. (Фото: Євген Цимбалюк)

Вдруге вийшла книга про Шевченків родовід

Зеновія Філіпчук

ЛьВІВ. – Книга Миколи Лисенка „Коріння Шевченкового роду“ вже вдруге вийшла у світ у львівському видавництві „Апріорі“, адже усе більше людей хочуть довідатися про історію Тарасового роду.

Автор книги М. Лисенко – правнук Тараса Шевченка по лінії брата Йосипа. Понад 30 літ, починаючи зі свого рідного села, визбирував він матеріали про всіх своїх родичів, а, окрім того, ще подав у схематичному вигляді генеалогічне дерево, де переплітаються тисячі сімей, що походять з Тарасового роду.

Презентація другого видання відбулася 10 листопада 2015 року в Народному музеї Т. Шевченка Львівського палацу мистецтв, де автор, а також його дружина Галина і внучка-студентка Оксана, які приїхали з цікавими доповідями, знайшли чимало шанувальників творчості великого Кобзаря. Пре-

зентація відбулася під час Міжнародної науково-практичної конференції „Кобзарство ХХ ст. в іменах: його творці та хранителі“.

Окрім представлення книги в Палаці мистецтв, зустріч автора з читачами відбулася і в органічній залі Львова.

М. Лисенко висловив вдячність за сприяння у виданні книги канадським громадським організаціям „Школа української спадщини ім. Юрія Липи“, Українській спілці образотворчих мистців Канади, Міжнародній громадській організації „Четверта хвиля“ та особисто Романі та Оксані Кульчицьким.

Народний музей Т. Шевченка Львівського палацу мистецтв – перша музейна установа, де зберігається схема генеалогічного дерева, укладеного М. Лисенком.

Зеновія Філіпчук – завідувачка Народного музею Тараса Шевченка, Львів.

Тетяна Вінярська
Осередок Гартфорд

52-ий Баль Дебютанток Крайової Управи Спілки Української Молоді в Америці субота, 6-го лютого 2016р.

Sheraton Parsippany Hotel
199 Smith Road, Parsippany, New Jersey

Грають Оркестри

«Грім» та «Звук»

Коктейл о годині 6:00 вечора
Презентація Дебютанток о годині 7:00 вечора
Бенкет після презентації дебютанток
Баль від 9:00 вечора до 2:00 ранку

Вечірній одяг обов'язковий

За інформаціями звертатись:
www.cym.org/us/deb

Катерина Анна Віслоцька
Осередок Йонкерс

Оксана Марія Ворончак
Осередок Гартфорд

Стефанія Марі Гумен
Осередок Гартфорд

Діана Марія Гуменна
Осередок Гартфорд

Алекса Христина Зборовська
Осередок Гартфорд

Адріянна Марія Кобилецька
Осередок Нью-Йорк

Калина Олена Лещук
Осередок Віппані

Стефанія Алана Мельник
Осередок Гартфорд

Галина Сабадах
Осередок Нью-Йорк

Александра Ліля Тимків
Осередок Пассейк

Наталя Тереса Шевчик
Осередок Йонкерс

Адріянна Меланія Шпинда
Осередок Йонкерс

Емілія Марія Шпинда
Осередок Йонкерс

Олеся Штуріпіта
Осередок Гартфорд

Відділ реклами у „Свободі“:

**973-292-9800,
дод. 3040**

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Українка, (47 літ, 5'7"),
педагог по фаху, добра,
лагідної вдачі, тала-
новита, з позитивним
мисленням та добрим
почуттям гумору хоче
створити щасливу родину з чес-
ним, працьовитим, відданим,
розумним, щедрим, американ-
ським чоловіком.

taniauniverse@ukr.net

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вмінь писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

В густім тумані забуття

Володимир Рожко

Прийшов час повернути з туману забуття людину, яка душею і серцем любила Волинь. Її ім'я – Володимир Постригач: поет, журналіст, юрист, вчитель, довгостроковий бранець комуністичного режиму.

В. Постригач, або як його ніжно називали батьки і друзі „Дзюнік“ (Володзюнік) народився 13 червня 1909 року у Львові, в родині відомого українського адвоката Остапа Постригача, де опріч „Дзюніка“ була ще дочка Марія. Його мати Амалия – щира українська патріотка, громадська діячка, дала своїм дітям велику любов до Бога, Української Православної Церкви, рідного народу.

В. Постригач рано проявив здібності поета, маляра, різьб'яра, тонкого знавця народних звичаїв і обрядів. Він навчався в українській гімназії ім. Маркіяна Шашкевича, а з переїздом до Тернополя продовжив освітні студії в Тернопільській українській гімназії. В тій гімназії його однокласниками були Ярослав Стецько, Євген Левицький, Володимир Сеньківський та інші відомі українці, які пізніше загинули за волю України чи пройшли табори Норильська, Тайшету, Магадану.

В. Постригач 1927 року блискуче закінчив гімназійний курс і поступив на правничий факультет Ягелонського університету в Кракові, де поєднав навчання з підпільною боротьбою в ОУН. У Кракові зустрів він свою майбутню дружину Галину Просвинську, яка закінчила Луцьку українську гімназію ім. Лесі Українки і поступила до торгової школи при Ягелонському університеті. З Кракова молодята переїхали на Волинь, де В. Постригач заробляв на хліб своїм мистецьким талантом маляра, різьб'яра, писанкаря, майстра плетіння з лози і соломки. Після смерті батька Постригачі переїхали у Тернопіль, де вперше ім'я поета В. Постригача стало відомим, коли в журналі „Чар-Зілля“ було надруковано великий цикл його ліричних поезій.

На кінець 1940 року над молодим подружжям нависла загроза арешту і знищення, тому однієї ночі вони залишили хату і втекли на Волинь. В Софіївці, що на Горохівщині, добрі люди переховували їх аж до початку німецько-радянської війни, коли подружжя змогло переїхати до Луцька і стати активними членами відродженої „Просвіти“. На початку вересня 1941 року В. Постригач був завідувачем відділу соціального забезпечення Луцької міської управи і редактором газети „Український Голос“, яку редагував до січня 1942 року, коли його змінили з посади редактора нацистські цензори.

В липні 1942 року до Луцька прибула знаменита капеля бандуристів з Києва під орудою Григорія Китастого. В. Постригач помістив в „Українському Голосі“ 9 липня вірш „Під гомін бандури“, в якому були такі рядки:

*Торкнулись струн розкуті руки,
Як сонце трав розквітлий день,
І понеслись могутні звуки
Забутих, думалось, пісень.*

Перегукуючись з мистецьким співом бандуристів автор закликає пильно берегти мистецьку скарбницю народу, його духовне життя:

*Щоб не пропала і хвилинка
В густім тумані забуття,
Щоб не пройшли безслідно мимо
І світлі, й прокляті літа.*

Володимир Постригач у молоді роки.

Останнє число „Українського Голосу“ 22 січня 1942 року, редговане В. Постригачем, помістило його вірш „Україні“:

*О, скорбна мати, Україно,
Багата скарбом буйних піль
І славою, що з-під руїни
Блищить крізь сіру, вогку цвіль.
Твоє лице имагали бурі,
Життя йшло в вирі хуртовин
І дні вліталися похмурі
В мережу радісних хвилин.
Хоч горді дочки, як спартанки,
Синів проводили в похід,
Тобі судилась доля бранки
Під тягарем чужих побід.*

Далі автор в своєму вірші впевнено констатує, що...

*Та все ж нестримано і вперто
Ти гордо пнялася у вись
Бо вірила, що з крові й жертви
Розквітне слава, як колись.*

Німецьке гестапо хотіло знищити поета-патріота, але дружина вирвала його з холодних обіймів смерті. А коли німці залишали Волинь, В. Постригач відмовився залишити рідну землю. Його забрали в селі Нивки Золочівські на Рівненщині, де він з дружиною вчителював у місцевій школі. А далі були 10 років таборів в Норильську й Тайшеті. Рабська праця, голод, холод, хвороби щоденно косили тисячі в'язнів. В 1956 році після відбуття ув'язнення В. Постригач приїхав до села Дерно, де вчителювала дружина, а з часом почав вчити навичок праці в шкільній майстерні. Він продовжував писати вірші, перекладав з чужоземних мов, декілька яких знав досконало. Всі його поезії і переклади таємниче зникли після смерті.

В. Постригач протестував своїми листами-зверненнями проти свавілля і русифікації, залишався під пильним наглядом цілої зграї агентів. Невеличкий будиночок Постригачів в Дерно нагадував мистецьку скарбницю, в якій руками господаря було виготовлено з дерева, соломки, лози, металів десятки цінних предметів мистецтва.

Восени 1989 року зовсім хворих Постригачів відвезли до лікарні в селі Тростянець, а звідти до будинку престарілих та інвалідів, що містився в колишньому Свято-Миколаївському монастирі. Тут 2 грудня того ж року помер В. Постригач, а через два тижні, 16 грудня, померла його дружина. Поховали їх на кладовищі в Гаразджі.

Довго В. Постригач був у забутті, його поезій, мистецьких творів не було з нами, але нині в незалежній Україні, якій все життя своє і талант віддав мистець, маємо знайти місце для нього в своїх серцях і своїй пам'яті.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Померла Сестра Емелія Прокопик

Марія Панчак

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія.
– 17 грудня 2015 року, після короткої недуги, упокоїлася в Бозі сестра Емелія (Милдред) Прокопик (1920-2015).
Стан її здоров'я невблаганно погіршувався і Сестри монастиря на Факс-Чейз несли цілодобове чергування біля хворої, молячись та розмовляючи з нею. Серед численних відвідувачів протягом цього часу були Патріярх Святослав Шевчук та Митрополит Стефан Сорока. Віддана опіка Сестер, які чували при недужій, та візити єрархів Української Католицької Церкви свідчать про виняткові якості, що ними наділив Господь цю покірну та працюючу слугиню Божу.

Св. п. Сестра Емелія

Сестра Емелія народилася у Арнольд, Пенсильванія. Разом з батьками та сімома братами й сестрами належала до парафії св. Володимира. 23 липня 1936 року Емелія вступила до Чину св. Василя Великого. 27 серпня 1939 року вона склала свої перші обіти, а 27 серпня 1945 року – вічні чернечі обіти на руки о. Константина Богачевського.

Вступивши до Чину, Сестра Емелія здобула середню освіту в Академії св. Василя Великого. Учителі школи і настоятелі монастиря швидко зауважили потенціал Сестри Емелії: було рішено, що вона продовжуватиме освіту в той час, коли небагатьом жінкам було дозволено переступити університетські пороги. Ступінь бакалавра у царині латини вона здобула у Католицькому університеті у Вашингтоні, а ступінь магістра у цій же галузі – в Університеті Віланова. Докторське навчання у царині шкільної адміністрації закінчила у Фордгемському університеті.

Сестра Емелія була директором Академії св. Василя Великого, школи св. Миколая в Чикаго, школи та академії св. Юрія в Нью-Йорку, школи парафії Непорочного Зачаття в Гемтреку, Мишиген, деканом у Менор-Коледжі.

Згодом Сестра Емелія посіла уряд провінційної дорадниці, генеральної настоятельки, генеральної дорадниці, працюючи віддано та сумлінно над усіма завданнями, що їх накладали ці відповідальні позиції. Її невтомні зусилля історика Провінції увін-

чалися виданням книги „Берегині полум'я“, яка розповідає про історію Сестер Василиянок в Америці у 1911-2001 роках.

1971 року Сесру Емелію було обрано Генеральною настоятелькою в Римі. Вона вела кожну Василиянську провінцію згідно з вказівками Другого Ватиканського собору, відвідувала Василиянські громади в усьому світі.

У 1983-1989 роках Сестра Емелія була Генеральною дорадницею в Римі, сумлінно та віддано працювала над утриманням контакту з Сестрами Василиянками за „залізною завісою“, а потім була спеціальним делегатом до Василиянської провінції в Україні.

Після повернення до США у 1995 році Архiepіскоп Стефан Сулик призначив Сестру промотором беатифікаційного процесу Митрополита Андрея Шептицького.

20 грудня 2015 року Владика Стефан Сорока у співслужінні оо. Филипа Сандрика, монсеньйора Петра Васла та о. Едварда Гігінса відслужив Парастас за упокій душі померлої. Літургію та чин похорону 21 грудня 2015 року відслужили капелян Сестер Василиянок монс. Петро Васло, оо. Ф. Сандрик, Лео Голдейд, о. Євген Хомин.

За померлою скорблять члени родини, Сестри Чину св. Василя Великого у цілому світі, її віддана приятелька Сестра Богданна та сотні студентів, яких навчала Сестра Емелія.

Вічна їй пам'ять!

З волі Всевишнього 16 січня 2016 року
відійшов у Вічність наш родич

св. п.

Роман „Омо“ Цегельський

Висловлюємо щирі співчуття братові д-рові Ігореві
з дружиною Варварою.

В його пам'ять складаємо \$300 на Український Музей
в Нью-Йорку.

Вічна Йому пам'ять!

Віра Лашик з родиною
Оксана і Альберт Кіпа з родиною
Марта і Володар Лиско з родиною

10 куринь УПС „Чорноморці“
у глибокому смутку повідомляє
що наш довголітній член

св. п.

пл. сен. Ярема Козак

„Шарко“ # 152

відплив в останній рейс 16 січня 2016 року.
Опечаленій Родині складаємо найглибші співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

В першу сумну річницю смерті нашої
дорогої Мами, Бабці, Прабабці і Сестри,
що припадає на 31 січня 2016 року

св. п. Адріани Фок

дочки Володимира і Стефанії Савкових,
народженої 8 травня 1938 року у Львові, Україна,
Служби Божі будуть відправлятися 31 січня 2016 року у Львові,
Дрогобичі, Whippany, NJ, Newark, NJ.

Діти, внуки, правнуки, брат
Родини Фок і Савков

Вічная пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЕКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нарахування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.